

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

(„PINCZÉREK LAPJA”)

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi-segédke érdekeit felkaroló szakközlöny.

„Az első magyar orsz. pinczomesterek és pinczomunkások egylete”, a „Budapesti kávéház segéd-egylet”, a „Szatmár-Németi pinczér-egylet”, a „Székesfehérvári pinczér-egylet”, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyező-egylet”, a „Győri pinczér-egylet”, a „Révkomáromi vendéglősök- és kávéosok ipartársulata”, az „Aradi pinczér-egylet”-nek, a „Szabadkai pinczér-egylet”-nek, az „Aradi vendéglősök- és kávéosok-egyesület”-nek, az „Ujvidéki szállodások-, vendéglősök- és kávéosok ipartársulatának”, a „Miskolci pinczér-egylet”-nek és a „Kassai vendéglősök-, kávéosok-, korcsmárosok- és pinczerek-egylet”-nek

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 1-én és 15-én.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Előfizetési ár:

Egész évre . . . . . 6.— Félévre . . . . . 3.—
Háromnegyed évre . . . . . 4.50 Évnyegyedre 1.50

IHÁSZ GYÖRGY.

IV. kerület, Zöldfa-utca 18. szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

Tíz év után.

Nehéz küzdelemteljes tíz év áll hátam mögött, nehéz küzdelemben, teljes volt a tíz év, melyben a „Vendéglősök Lapja” él, de ha vissza tekintek a a lefolyt tíz évre, lelki megnyugvással mondhatom el, hogy az Isteni gondviselés jótekonysága mellett meg tettem azt, a mit lapom alapításánál czélül tűztem ki szemeim elé; megtettem. Szolgáltam a jó ügyet szerény tehetőségemhez képest, küzdöttem a vendéglősök méltányos s jogos érdekeiért, szemem előtt lebegett a nemzetiségi ügyünk s ebből kifolyólag folyton fennem lobogtattam a zászlót, melyre e szavak irvák: „Nyelvében élt a nemzet.”

Hogy ezt most elmondom, nem elbizakodottság, nem kérkedés, hanem a hála érzete mondatja velem; mert hogy megtettem kötelességemet, semmi sem igazolja fényesebben, mint az az inopzans tüntető kitüntetés, mely személyemet, s a vezetésem alatt álló lapot, ez évi szeptember 4-én, mint a lap fennállásának tizedik év fordulóján polgártársaim részéről érte.

Kétségtelen az, hogy a jó ügy szolgálataának legszebb jutalma az ön megelégedés, hála a Gondviselésnek, én e jutalmat bőségesen bírom; de kétségtelen az is, hogy e jutalom értékét százaszorosan emeli az, ha a polgártársak a teljesített munkáért a munkásnak elismerésüket nyilvánítják. Az én csekély munkásságomat oly megtisztelő módon ismerték be polgártársaim hogy szerénytelennek kellene lennem, és az alszemerem gyanuja érhetne minden oldalról, ha e kitüntetésről *lelkem hálájának legmelegebb érzetével nem emlékezném meg.*

A személyem s lapomat ért jubiláris ünnepség hatása alatt sokkal inkább el volt fogulva lelkem, a nem várt, és meg sem érdemelt nagy kitüntetés által hogy sem ott és akkor kellő szavakban tolmácsolhatam volna érzelmeimet.

Engedjék meg azért olvasóim s tisztelt polgártársaim, hogy amit akkor az elfogult ajkak elrebegni képtelenek voltak, most a toll mondja el, midőn már lezajlott az ünnepély, s vele együtt visszatért az én kedély nyugalmam is.

Távol van tőlem, hogy a nagy-szabású jubiláris ünnepségek rendezését *tisztaán saját személyem megtisztelésének tekintsem; nem! úgy vettem, és veszem azt, mint rendezve volt, a magyarszme diadalának ünnepéül, s ez lelkesít engem leginkább, mert látom ebből, hogy az eszme, melyért tíz év óta küzdöm, diadalra jutott; a személyemet ért kitüntetésből pedig levonom azt a következtetést, hogy a magyar polgári társadalom, a legkisebb tevékenységet is éber figyelemmel kíséri, s munkásait, mint a nemzet napszámósaik erkölcsi elégtételben részesíteti.*

Ez erkölcsi elégtétel, örökre emlékezetes maradhálás szívemben, s valahányszor arra az arczképre fogok tekinteni, melylyel polgártársaim szeretete tett oly gazdaggá, mindig intésül fog az nekem szolgálni arra nézve, hogy még megállanom nem szabad, tovább kell szolgálnom a jó ügyet, s ha a körülmények úgy hozzák magukkal: tovább kell folytatnom a harcot. És én, ez intelmet követni fogom, tetterőm nem fog lankadni soha, ezt ígérem polgártársaimnak.

Legyen szabad azonban e most tett ígéretem mellett hálás szívemből kö-

szönetet mondanom polgártársaimnak a valóban lélekemlő ünnepély rendezésért; fogadják egyenkint és együttesen a rendezők köszönetemet, de különösen a rendezőség fāradhatatlan elnöke Sziklay ur, úgy annak pénztárosa Kovács ur, s velök együtt mind-azok, akik az ünnepély létrehozásához hozzájárultak; fogadják hálámat a hölgyek és urak, a kik jelenlétükkel megtisztelve emelték az ünnepségek fényét; fogadják a sajtó, melynek oly képvisellete vett körül ez alkalommal, a minőre a legvérmesebb remények között sem számítottam, fogadják hálás köszönetemet azon urak a kik nagy szabású beszédeikkal emelték a nagy eszme, a magyarodás ügyének diadalünnepét, különösen Bay Lajos, Sik Sándor dr. és tőisztelendő Horváth Sándor, urak, akik megtisztelőleg emlékeztek meg igénytelenségemről is; fogadják köszönetemet mindazok, a kik a nekem nyújtott drága emlék létrehozásának tényleges résztvevői voltak!

És midőn hálás köszönetemet, mindenfelé kifejezném, nem mulaszthatom el ezuttal köszönetemet küldeni azon számos jó akarómnak s barátomnak a kik meg nem jelenhétvén, levélileg vagy táviratilag kerestek fel.

A jubiláris ünnepségek, mint, emlitém, egy eszme diadalának ünnepe volt, s ez teszi előttem kötelességgé azt, hogy az ünnepségekről hű képet adjak lapomban, hogy azok is, a kik jelen nem lehettek, utólag értesüljenek a jubileum mikénti lefolyásáról.

Az ünnepségeknek két része volt. Egyik a vidéki vasuti vendéglősök első congressusa, a második a „Vendéglősök Lapja” jubileuma. E két ünnepélyt fogjuk lapunkban ismertetni ez alkalommal.

Midőn a lefolyt tíz évi pártfogásért hálás köszönetet mondok olvasóimnak, kérem, hogy erkölcsi s anyagi támogatásait ezentul is vonják meg tőlem; *lapom munkatársait pedig felkérem hogy ezentul is oly odaadó járadékkal álljanak a lap körül mint eddig,* mert csak az ő lelkes támogatásuknak köszönheti egy részben e lap a magas szintű eszme elért diadalát, s az ezzel együtt a lapot ért kitüntetés, melynek meglehető sugárjai — meg vagyok győződve, — behatoltak munkatársaim lelkébe is!

Es most még egyszer köszönök, még egyszer hálás köszönet polgártársaimnak örökre tisztelőjüktől a „Vendéglősök Lapja” szerkesztőjétől.

Ihász György
szerkesztő.

Az ünnepek.

(I.)

A vasúti vendéglősök kongresszusa.

Előzmények.

Régibb keletű az a panasz, hogy a vasúti vendéglősök, különböző okokból, de különösen a háló és étkező kocsik behozatala által s főleg a felette magas bérárak folytán, terhes nyomás alatt állanak; a panaszt újabb időben minél gyakrabban intézték lapunkhoz a vidéki vasúti vendéglősök, felkérve, hogy adjunk tanácsot, mi tőlük legyenek. Lapunk megadta a jelzést, egy kongresszus megtartására, rámutatva, hogy memorandum alakjában kérjenek orvoslást a kormánytól, a megadott jelző visszhangra talált, s számosan voltak kik lapunktan hozzászóltak a tárgyhöz s midőn az eszme teljesen megérett, a vasúti vendéglősök megállapították, hogy szeptember 4-én, a midőn lapunk jubiláris ünnepei lesznek, fogják megtartani a kongresszust.

Kész munkával jelentek meg a vendéglősök, kiki külön-külön hozta meg panaszát, hogy abból egyöntetű memorandum legyen készíthető.

Ezen előzmények között tűnt fel szeptember 4-ének a reggele.

A kongresszus előtt.

Nem csak szeptember negyedikén, hanem már előző napokon látható volt a székesfővárosban, hogy a vasúti vendéglősök nagy érdekelttséggel véseltnek a kongresszus iránt. Az ország minden nevezetesebb vasúti állomásának vendéglőse, — csupán négy kivételével, — már előző napokon megérkeztek szeptember 4-én teljes számban itt voltak a székesfővárosban;

hol kölcsönös ismerkedés után a reggeli órákban a kongresszus megtartására *Sziklay Sándor* ur szálloda tulajdonos által. A „József főherceg”-hez czimzett szálloda ingyenesen átengedett terméiben összegyűlvé megtartották az előértekezletet, megállapítva abban a kongresszus sorrendjét.

Délután 2 órakor, ugyan csak azon termekben vette kezdetét a kongresszus.

A kongresszus.

A teljes számban megjelent vendéglősök elfoglalva helyeiket, a kongresszus kezdetét vette, melynek lefolyása következő volt.

1893. szeptember 4-én.

Tartott Budapestén. a „József-főherceg” szállodában.)

(Gyorsírói jegyzet után.)

Ihász György: Mélyen tisztelt Uram! A mai gyűlés összehívására ugyanazon körülmény indított, mely arra ösztönzött, hogy néhány hóval ezelőtt a „Vendéglősök Lapjában” a vasúti vendéglősök helyzetének javítását megpinditsem, bár akkor még ez eszmét egy szóval senki sem méltatta figyelmre. Csekélységem már régen gondolkodott azon, miként lehetne a nyomorúságos helyzetet segíteni, a melyben a vasúti vendéglősök mindaddig sanyıldtek és arra jöttem, hogy szólítsam fel az érdekelteket, miszerint szóljanak a tárgyhöz, gyűljenek össze egy országos értekezletre a közös érdekek megbeszélésére.

A megindított mozgalom örvedetesen terjedt, mind magasabb hullámokat vert, számosan érkeztek hozzám a buzdító nyilatkozatok és végre is azon tapasztalatra jutottam, hogy az országos értekezlet összehívása innarr nem csak szükséges, hanem lehetségessé is vált!

Sokak nyilatkozatai nyomán **Török István** barátommal a gödöllői vasúti vendéglő bérletével együtt bátorkodtam egybehívni az urakat s egyszermind **Dr. Sik Sándor** ügyvéd urat felkérni, hogy az országos értekezletet hozandó határozatok érvényesítése végett a nagyméltóságú miniszter ur elé küldendő bizottságot vezetőn méltóztassék. E feladat elvállalására **Dr. Sik Sándor** ügyvéd ur készen is nyilatkozott, a miért is fogadják mindnyájunk nevében legmélyebb köszönetünket. (Helyes! Helyes!)

A mai nap kettősen fontos a vendéglős iparra és szakirodalmunkra, de különösen csekélységemre nézve, mert a midőn lapom 10. évi fennállásának ünnepét ülöm és a 11. évfolyam küszöbén állok egy fontos és magas szintű szolgálatában üdvözölhetem önöket. Uram, hazánk székes fővárosának falai között, a kik elfőttek a messze vidékről, hogy küzelemteljes életükön enyhítsenek.

Isten áldását kérem tanácskozásunkra! (Lelkes éljenzs.)

Még mielőtt az érdemleges tárgysorozatra átérnénk, van szerencsém a délelőtti előértekezlet nevében *elnökül: Prázay János* urat (Miskolc) (éljen), *alelnökökül: Kornyczy György* urat (Kassa) és *Konrád Tóbiás* urat (Szeged) ajánlaná (általános helyeslés).

Felkérem az illető urakat sziveskedjenek helyeiket elfoglalni.

Elnök: Prázay János (Miskolc). Nem tekintem feladatomnak a t. gyűlekezet határozatainak saját nézetem hosszas előadásával elébe vágni s azért egyszerűen megköszönvén a megítéltetést amelyben részesítettek, az értekezlet ezennel hivatalosan megnyitottnak nyilvánítom.

A tárgyalás rendes menetének biztosítása végett felkérem a tisztelt értekezletet sziveskedjenek a tisztikart megalkotítani. A délelőtti értekezlet alkalmával ezt következőképen veltük megalkotni: **Jegyzők: Veres Károly** (S.A.-Uj-hely) és **Szikora Ágost Imre** (Szerecsen); **pénztáros: Vörös János** (Királyháza) **ellenőr: Mezey Mór** (Bátyu) a **jegyzőkönyv hítelestítő: Ehmann Pál** (Rutka) **Haselmayer István** (Debreczen) és **Hármos István** (Valkány.) (Helyes, helyes!)

Miután látom, hogy a t. gyűlekezet ezen előterjesztésemet közhelyesléssel fogadja ezen a tisztikart az íment előterjesztett indítvány szerint megalakultnak nyilvánítom ki.

Sik Sándor dr: Méltóztassanak megengedni, hogy a magam részéről is örömmel üdvözöljem önöket, t. Uram, a székes főváros falai közt, nemcsak azon jogcimmél fogva, hogy az önök érdekeit szívesem viselem, hanem üdvözöljem önöket úgy is, mint a magyarosodás bajnokait is. Kétszeres örömmel teszem ezt, egyrészt, mert minden magyar ember szívet öröm tölti el, ha látja, hogy drága anyanyelvünk mind több és több osztályban, mind szélesebb körben elterjed, másrészt hivatalos minőségben is üdvözölöm a t. Urakat mint a „Magyar Egyesület”-nek a vendéglősök megmagyarosítására kiküldött delegátusa.

Egyszermind engedjék meg, hogy azon reményemnek adjak kifejezést, hogy nem az önzés, nemcsak saját érdekeik szemelőtt tartása fogja önöket vezérelni tanácskozásaikban, hanem tekintettel lesznek mindig úgy a nagy közönség igényeire, mint a közlekedés érdekeire, a melyeknek egyik leghivatottabb előmozdító tényezőjéi ép a vasúti vendéglősök képezik, s végül nem fognak oly kívánalmakkal lépni, a melyeket a magyar kormány minden jóakarattal mellett sem lesz képes teljesíteni; Mert legjobban szolgálják saját érdekeiket, ha csak lehetőleg kívánják és kívánalmak érvényesítéséhez férfias erejüvel látnak. Ímétem azon kívánságot, amelyet én előttem már a mai nap hőse, e gyűlés érdemes összehívója igen t. **Ihász György** ur is kifejezett, „Isten áldása legyen működésükön!” (Éljen, éljen!)

Elnök Prázay János: Tisztelt értekezlet! Az igen tisztelt előttem szót **Sik dr.** urnak ügyünk iránt tanusított meleg érdeklődését megköszönvén egyszermind biztosítom, hogy mind azon utmutatások, amikkel a tanácskozás menetére vonatkozólag szolgálni sziveskedett saját nézetünk kifejezése volt és mindnyájtan törekedni fogunk, hogy csak méltányosan és csak olyant kívánjunk a mi minket megillet.

Valamint mindenki a maga hatáskörében arra törekszik, hogy saját hivatásának megfeleljen, úgy ne feledkezzünk meg arról sem, hogy mindenki a maga hatáskörében a magyar nemzet közérdekét, a magyarosodást, a magyar nyelv ápolását lehetőleg elősegítse! (Elnök éljenzs.)

Török István ur (Gödöllő) volt szives egy tökéletes memorandumot kidolgozni, melyet a tisztelt gyűlés engedelmével fel fog olvasni. (Halljuk! Halljuk?)

Török István (Gödöllő) előadó olvasta.

Elnök: Prázy János (Miskolc) Felszólítom a t. értekezletet, hogy az imént hallott tervezethez hozzászólani sziveskedjenek még pedig először általánosságban és azután az egyes pontokra vonatkozólag.

A magam részéről ezuttal bátor vagyok a következő megjegyzéseket tenni:

Az első és legfontosabbra vonatkozólag véleményem megegyezik az igen t. előadó úrval, a mennyiben kívánatosnak találok én is, hogy a vasuti vendéglőket ezentul nem három évre — úgy mint eddig — hanem hat évre adják bérbe. Ennek jogosultságát a következő példa mutatja. Ha valaki egy vasuti vendéglőt bérbe vesz és beruházásokra mondjuk csak 7—8000 forint költ, tekintetbe véve azt, hogy egy ily vendéglő alig jövedelmezhet többet, mint évenként 2000 forint, három év leteltével, ha a bérlet meg nem újított, még mindig veszteség mutatkozik. Ha azonban a bérszerződés hat évre terjedne, mégis némi csekély nyereségre lehetne szert.

A többi pontok is körülbelül megfelelőnek tetszenek előttem és azért elfogadásukat a magam részéről ajánlom.

Ehmann Pál: (Ruttka) Teljesen helyeslem én is úgy az előadó ur, mint a t. elnök ur álláspontját. Én is kívánatosnak tartom, hogy a vasuti vendéglőket ezentul hat évre adják bérbe. Bátor vagyok azonban az önök becses. figyelmét egy másik körülményre is felhívni.

Ugyanis ha egy vendéglős bérszerződésének lejártá, mondjuk pl. három év után az általa bérben birt vendéglőt elhagyja, a beruházásoknál okvetlenül veszíteni kénytelen. (Ha azonban a szerződésben kikötötenék — és ez az, a mit ajánlok elfogadásra — hogy a következő bérlő a berendezést annak mondjuk, becsárát átvenni köteles, akkor a vasuti vendéglősök nagy és gyakori megkérődségének eleje vétetnek.

Szikora Ágost Imre (Szerencs). E javaslat, melyet épen az imént terjesztett elő kartársunk, véleményem szerint igen életré való és könnyebb keresztülvétele céljából ajánlom, hogy a magyar k. államvasutak üzemeltetése a bérlési idő leteltével a beruházásokat szakértőkkel megbecsültesse és ezen becsárát az új bérlő köteles legyen az előbbinek megteríteni.

Elnök: Prázy János. Az imént elhangzott indítványra nézve azon megjegyzést kell tennem, hogy annak elfogadása és a miniszter úrtól való kérelmezése *talán nem okvetlenül szükséges*. Ha tekintetbe vesszük, hogy a vendéglőt elhagyó bérlő ismét egy más vendéglőt szokott rendszeren kibérelni, akkor e veszteséget talán nem találjuk olyan igen nagyknak. Ha azonban a t. értekezlet a felhívottakat okvetlenül a nagyméltóságú miniszter ur elé akarja terjeszteni, akkor ajánlom, hogy a mennyiben az új bérlő és a távozó az árra nézve megegyezni nem tudnának csak akkor küldjön ki a magyar kir. államvasutak üzemeltetése szakértőket a kik által megállapított árat a bérlő fizetni köteles leendő.

Ihász György: Van szerencsém négy kartársunknak hozzáam intézett írásbeli nézetnyilvánítását ezennel benyújtani, kérvén azok szives felolvasását (Megtörténik). Felolvasatnak *Kriszta* Mátyás (Nagyvárad), *Gross Márk* (Mező-Laborcz), *Ehmann Pál* (Ruttka) *Veres Károly* (S.-a.-Ujhely) előterjesztései.

Haber Ignác (Esztergomi Nána) T. Értekezlet! Mielőtt az előadó ur memorandumához érdemlegesen hozzászólnék azon nézetemnek adok kifejezést, hogy nem annyira

az egyesek érdekeit tartjuk szem előtt, mint inkább a közérdeket. Legfő törekvésünk oda irányuljon, hogy azokon segítségünk első sorban, a kiknek jelenlegi helyzete már — már türelmetlen és ne iparkodjunk ezek mellőzésével segíteni azokon, a kiknek helyzete habár szintén nem fényes, de legalább ideig-óráig még elviselhető.

A mi az egyes pontokra illeti, kívánatosnak tartanám azt, hogy valamely bérlet lejártá *alkalmával pályázat csak akkor irassék ki, ha az üzemeltetéség a bérlővel nincsen megelégedve*; míg ellenben, ha ellene kifogás fel nem merült a bérlet egyszerűen meghosszabbíttassék.

Áttérek egy más, szintén nagy fontosságú körülményre.

A falusi és kisvárosi vasuti vendéglősök egyik legfőbb baja, hogy *az élelmi szereket helyben nem tudják sem kellő mennyiségben beszerezni*. Ezért a kis helyeken levő vasuti vendéglős kénytelen a legközelebbi nagyobb városban vásárolni. Ezen élelmi szerek beszerzésének megkönnyítése céljából igen kívánatosnak tartanám, hogy a vasuti üzemeltetések a vasuti vendéglősök számára, a kik valamely nagyobb várostól legfeljebb 5 kilométer távolságra vannak, hetenként legalább egyszer, szükséghez képest többször is, szabad jegyet adjon. Adjon nem csak a vendéglős saját személyének, hanem alkalmazottjainak is, amannak másod, ezeknek harmadosztályu jegyeket és szabad vitelt 100 kg. szulig, a mi nem kevésbé fontos (Köz-helyeslés.)

A vasuti vendéglősöknek panasza okuk azért is van, mert a mostani eléggé kedvezőtlen szerződéseket sem tartják meg sokszor pontosan az üzemeltetések. Így, hogy csak a magam példáját említsim, szerződésemben ki volt kötvé, hogy évenként 140 köbméter fára vagy ennek megfelelő porosz szénre tarthatok igényt. Mult héten is kaptam porosz szentet, most azonban jónak látja az üzemeltetéség salgótarjáni rossz szentet ugyanazon árban eladni. S midőn az üzemeltetéséghez azon kéréssel fordultam, hogy a mennyiségű fát adják, azt felelték, hogy fát nem adhatnak, mivel nincs, tessék máshol venni. (Derűltség.) Nézetem szerint ez nem egyéb, mint a szerződés megsértése. (Felkiáltások: „Kötelezettségek az üzemeltetéség, hogy fél árért adja a fát!” stb. helyeslések.)

Több dolgot is felhozhatnék t. gyűlés annak kimutatására, hogy az üzemeltetések a szerződéseket nem tartják kellő tiszteletben és azt hiszem sokan lesznek, a kik hasonló sorsban részesülnek. Kívánatosnak tartom tehát, hogy a miniszter ur elé terjesztendő kívánásaink között e sérelem orvoslása is helyt találjon. (Helyeslés.)

Kornylezky György (Kassa). Én is osztoom az előttem szöolt t. urak nézetét. Szükségesnek tartom én is különösen az 1. pontot a szerződésék 6 évi tartamát. Felmerül azonban a kérdés, melyet eddig figyelmelem nem melltattak, hogy a hat évi szerződés mely időponttól számíttassék. T. i. vajon érvényes legyen-e azon szerződésekre is, melyek már a szabályzat létesítése előtt kötöttek. Nézetem szerint kiterjesztendő volna ez mind azon szerződésekre, melyek már 1891. január elseje után léptek hatályba.

A memorandum még egy pontjára vagyok bátor megjegyzést tenni. Azt kívánja u. i. a t. előadó ur tervezete, hogy a *kisebb vendéglősök egyáltalán semmiféle bért ne fizessenek*. Én, t. uraim, ezen ajánlathoz hozzá nem

járulhatok, mert úgy hiszem, hogy ebbe a miniszter ur bele nem mehet.

A mi végül a fűtést és világítást illeti, arra megjegyzem, hogy erre ne fektessünk oly nagy szulyt, mert hiszen a világításban úgy is résztülünk. (Felkiáltások, helyeslések és ellenmondások.)

A javaslat egyéb pontjaihoz még számosan jelesen hozzászöoltak, többnyire helyeslélven az abban foglaltakat. Hozzászöolt **Hármas István** (Valkány) kiemelven különösen azt, hogy a vendéglősök osztályokba sorozandók (Helyeslés) és hogy a fűtési anyag ingyen adassék a vendéglősöknek.

Mezei Mór (Bátyuról) azon óhajnak ad kifejezést, hogy a pályázatok hirdetésénél ne ezen kifejezés használtassék: „megüresedett”, mert ez a távozó bérlőre nézve kellemetlen szinezetü, hanem más alkalmasabb kifejezés, pl. a szerződés letelte miatt pályázat hirdetik”. Kívánja továbbá, hogy az etkezési idő a vasuti állomásoknak hosszabbra nyujtassék. Ez indítvány azonban elnök azon megjegyzésére, hogy ez a nemzetközi szerződéssekkel ellenkezik és ennél fogva a miniszter ur belé nem mehet — elejtetik.

Garai Ignác (Csap) és **Vernac Károly** (S.-a.-Ujhely) tanulságos és utbaigazító megjegyzései után az értekezlet a memorandum felveendő pontokat megállapította.

Dr. Sik Sándor: T. Értekezlet! Miután munkánknak immár végére értünk és megállapodtunk abban, hogy mit és hogyan kívánunk előterjeszteni a magas kormányban, indítványozom, hogy egy bizottság küldessék ki, a mely ezen kívánalmakat szövegezve a miniszter ur ó nagyméltóságának előszóval és írásban adja elő (Helyeslés).

A gyűlés elhatározza, hogy egy szövegező bizottság küld ki, melynek tagjai: **Török István**, **Ihász György**, **Mezei Mór** legyenek és egy bizottság, mely **Dr. Sik Sándor** vezetése alatt a memorandumot átadni fogja. E bizottság tagjává választottak:

Prázy János (Miskolcz), **Hármas István** (Valkány), **Debker Hugó** (N.-Kikinda), **Hornivczy György** (Kassa), **Ehmann Pál** (Ruttka), **Steinmann Frigyes** (Békes-Csaba), **Vörös János** (Királyháza), **Török István** (Gödöllő), **Mezey Mór** (Bátyur), **Vernac Károly** (S.-a.-Ujhely), **Hasselmayr I.** (Debreccen), **Garay Ignác** (Csap), **Konrad Tóbiás** (Szeged), **Szeifert Antal** (Ujvidék), **Kriszta Mátyás** (Nagyvárad), **Szikora Ágost Imre** (Szerencs), **Haber Ignác** (Esztergom-Nána), **Kovács Imre** (Pécs), **Vadkerty Gyula** (Dombóvár) és **Ihász György** lapszerkesztő (Budapest), **Enters Károly** (Kiskapus.)

Hármas István (Valkány). Tisztelt értekezlet! Jelenleg kedvezőtlen helyzetünk javulását egyedül a mai gyűlés eredményétől várhatjuk. Nincsen kizárva a jövőre nézve sem, hogy oly jogos kívánalmak fognak felmerülni, melyeket ismét csak országos értekezlet útján lehet érvényesíteni. Másrészt azonban tudjuk azt, hogy milyen költségek az egyesekre nézve minden egyes esetben a fővárosba rándulni s költséket, azokból saját üzletüket elhanyagolni s tudjuk nemkülönbön azt is, hogy milyen nagyon nehéz az ily gyűlekezet iránt az általános érdeklődést felkelteni és milyen fáradságos munka az ilyen gyűlés összehívása és vezetése. Ezért indítványozom, hogy közös érdekeink megóvása és annak esetről esetre való hangoztatása érdekében **egy „országos szövetkezet”-et alakítsunk**. (Közlekedés és éljenzés.)

Ugy látom, szavaim a t. értekezlet tetszésével találkoznak s meg vagyok róla gyöződve,

hogy minden vasuti vendéglős erkölcsi kötelességének fogja tartani, hogy az „országos szövetkezet”-be belépjen és azt tőle telhetőleg támogassa. (Ugy van!)

Prázy János elnök: A „*Vasuti vendéglősök országos szövetkezetét*” ezennel megalakulnak jelentem ki. Ajánlom továbbá, hogy ezen megalakult új egyesület *hivatalos közlönyévé* a „*Vendéglősök Lapja*”-t válasszuk meg s hasunk oda, hogy a magyarhoni vendéglősök általános szövetkezete mielőbb megalakulhasson. (Helyeslés.)

Thász György: Tisztelt értekezlet! Az irántam tanúsított bizalom mélyen meghat és örömmel jelentem ki, hogy ezen megtiszteltetés készséggel elfogadom és mindig azon leszek, hogy mint a vendéglősök érdekeit általában, úgy különösen a vasuti vendéglősök érdekeit is teljes erőmmel istápoljam és helyt fogok adni lapomban minden kívánalomnak, mely a közérdeket illeti. Adja Isten, hogy ezen országos egyesület fejlődjék és viruljon! (Éljen.)

Kornyitzky György (Kassa) indítványára az értekezlet a felmerült és felmerülő költségek fedezésére gyűjtést rendeztetik. A költségek fedezése, után fennmaradó összeg az „országos szövetkezet” alapítókéjét képezi.

Dr. Sik Sándor ügyvéd ur ajánlatára az egyesület alakítási munkálatai czéljából egy állandó bizottság küldetik ki és **Mezey** (Bátyú) ajánlatára közlekedéssel az „országos szövetkezet” diszelnökké **Sik Sándor** dr. urat, elnöké pedig **Prázy János** urat választották meg. A többi teendőik végzésével a jelen értekezlet tisztikara lett meg bízva. Miután **Dr. Sik Sándor** ur lelkes szavai után az értekezlet **Prázy** elnök urnak jegyzőkönyvileg meleg köszönetet szavazott, a megtisztelt köszönő szavai és a jelenlévők éljenzései között az értekezlet véget ért.

II.

A jubileumi ünnepség.

Az ünnepségek előzményei.

Lapunk szerkesztőjének több jó barátja elméjében fogamzott meg a gondolat három hónappal ezelőtt, hogy a „*Vendéglősök Lapja*” fennállásának tizedik év fordulója, az évi szeptember 4-én lesz, s megbeszélés folytán megállapították, hogy ezt az év fordulót jubilaris ünneppé teszik; a megállapodás folytán, a vidék bevonása volt az első teendő, s alig mentek ki a felszólítások, már is Kassáról **Schalkház** Lipót ur volt az első, a ki meleg szavakban köszönte meg a felszólítást örömmel járult a jubileum megtartásának eszméjéhez, és több alkalmas tanácsot adott a kezdeményezőknek, s az anyagiakhoz 10 forinttal járult hozzá; e szép példát csak hamar tömegesen utánozták a vidéki vendéglősök, s így a kezdeményezők bizva a sikerbe, értekezletet tartottak, melyben a jubilaris ünnepségeket rendező bizottságot megalakították, elnökül felkérték **Sziklay** Sándor szállodást pénztárosá pedig **Kovács** Imre vendéglóst. Az így megalakított bizottság aztán megkezdte a kiterjedtebb mozgalmat,

s egyben elhatározta, hogy a jubiláló lap szerkesztőjét **Thász Györgyöt** saját, olajba festett arcképével fogja megjelteni.

Az így, a szerkesztő tudta nélkül megindult mozgalom, rövid idő alatt a legszélesebb terjedelmet nyerte és pár hét alatt a jubileum ünnepségei teljesen formulázva lettek.

A kivonulás.

A vasuti vendéglősök kongresszusának befejezése után az abban résztvettek, a jubileumot rendező bizottság tagjaival együtt, tömegesen indultak ki a Hermina utra, a hol a „*Hermi-nához*” czimzett ezelőtt **Klemens**-féle helyiségben volt az ünnepély megtartandó.

A bizottság által előzetesen kiadott s már szétküldött ünnepi lapszámból, melyen nemzeti szín keretben **gf. Vay Sándor** üdvözlő verse s az ünnepségek programja volt felvéve — a főváros vendéglősei is megismervén a jubileum jelentőségét, nagy számban kezdtek gyülekezni már hét órakor, s a társalgó teremben megtekintették az egyesült üvegipargyár által, a vendéglősök által használni szokott üvegből rendezett kiállítást; majd élénk társalgás közt várak az ünnepségekre kitűzött határidő megérkezését.

A teremdiszitése.

Az ünnepség, a „*Hermi-na*” vendéglő első emeleti dísztermében volt rendezve. A különben is igen díszes nagy terem hátrében diadal iv állott, mely a magyar tricolornál, fényesen világítva két oszlopotat képezett, egyik eső keretbe az ezelőtt 10 évvel megjelent első lap, a másikon, a most folyó évben megjelent utolsó száma a „*Vendéglősök Lapjának*.” Mig a középen lepellet letakarva függött a bizottság által elkészített **Thász György** olajba festett arcképe.

A diadal iv alatt **Kuli Vincze**, a székes fővárosban ismert jó nevű zene kara foglalt helyet.

A terem egész hossza és szélében 184 teríték asztal állott, melyekü díszítése teljes összhangban volt a terem ünnepies kinézésével.

A jubilaris megérkezése.

A rendező bizottság elnöke **Sziklay** ur, s a díszítési főrendező **Bokros** ur még egyszer végig járták a termet, a vendéglős Papp kíséretében, s midőn mindent rendben találtak, az elnök felkérte a bizottság által már előre kijelölt következőt őt tagot u. m: **Vörös János**, (Királyháza) **Kovács** Imre,

(Pécs) **Vadkerthy Gyula** (Dombóvár) **Kiss Lajos** és **Krausz Elemér** urakat (Budapestről). hogy **Thász** ur lakására menve, őt az ünnepen leendő megjelenésre meghívják.

Mig a meghívó küldöttség odajárt a vendégek mindmegérkeztek, szép számban voltak a nők, kik között láttuk: **Sziklay** Sándornét, **Leitgeb** Ferencznét (Ipolságról) rokonaival, **Mezey** Mórnét nővérével (**Bátyúból**), **Sziklay** nővérek **German** Antalnét, **Gemperle** Hermint (Dánosról) **Naleszni** Gyulanét s még számosan megjelent hölgyet, a férfiak között láttuk: dr. **Sik Sándort** **Bay** Lajost, **Horváth** Sándor ev. főlelkész, **Juranovits** Ferenczet a szegedi pinczér egyesület elnökét fiával (Szegedről) **Csokonay** Károlyt (Szeged) **Szemányi** Ferenczet (Pécs) a borászati iroda elnökét. **Sebők** Imre és **Csorba** Ákos ügyvédek **Lobmayer** J. F. **Vasvári** Kovács József a nemzet funerátora, ősz színművész, **Vasvári** Kovács Györgyöt, a 48-as honvédet, díszben, s a sajtó képviselőiben: **Szvboda** Lajos (Pester Lloyd), **Dr. Kovács** Dénes (Budapest), **Detela** Géza (Hircsarnok), **Bodor** Zsigmond (N. P. Journal.), **Karikás** Gyula (Telefon Hirmondó), **Grünhut** József (A Honvéd) s még több irodalmi szakembert.

Az óra háromnegyedet mutatott kilenczre, mikor a küldöttség visszaérkezett, s a jubilarist **Sziklay** elnök, bájos nejét pedig **Vörös János** Királyházi vendéglős vezették be karon fogva a terembe, kísérve a többi kiküldöttek által. A belépésnél viharos háromszoros éljenzés tört ki, mire **Sztanoy** Miklós rendező bizottsági tag a következő rövid beszéddel üdvözölte a megérkezett jubilarist:

Mélyen tisztelt barátunk! A szerencse nekem szolgált fogadtatásod rendezésére, Fogadd mélyen t. barátunk, hivedtől és ünneplőidőtől legszívélyesebb üdvözlötünk nyilvánítását. Mindnyájan kívánjuk, hogy a mai nagy ünnepélyt a legnagyobb siker koronázza. Azt mondtuk örömteljes kiáltással: Éljen az ünnepelt! **Leikes** éljenzés.

A lakoma és képleleplezés.

A vendégek elhelyezkedvén a jubilaris és ragyogó díszben s viruló színben lévő neje a diadal iv előtt foglaltak helyet, s a vendéglős felhordatta az étkeket. A menü volt: **Palpapríkás**, **roszbóff**, **vegyes sült**, **turóscsusza**, **zárós és káposztás rétes**, **dinnye**, **turósinet**, **fehér**, **vörös és pezsgőborok**.

A harmadik fogásnál fellállott **Bay Lajos** s következő ünnepi beszédet mondotta:

T. Uraim! Mélyen Tisztelt Hölgyeim! Öszinte magyaros éljenekkel fogadtunk az

imént egy férfit, midőn a terembe lépett; őszintén és magyarárn szívünkbe üdvözöltük.

Ismerjük őt mindnyájan. Nem mint tűndöklő meteor váratlanul az égen, nem mint pusztító mennydörgő vihar villámok közepette nem mint üstökös, mely félelme ejti a világot, nem úgy jelent meg a magyar társadalom egén. De megjelent szerényen, mint megjelenik a magvető, midőn a termékeny talajt gyümölcsözővé teszi akarja. Így jelent meg polgártársunk, barátunk, a mai nap hőse: **Ihász György!** (Éljen! Éljen!)

Magyarország sajtósága ez nehéz körülállásnak között él és folytatja de folytatja most is hősi, ősi régi küzdelmeit. A mi masutt egyszerű, a legtermészetesebb dolog, az itt nálunk hős vállalkozás, hősi türelem, kitartás. Nálunk az ember és a polgár a hazafutól úgy szólván áthidalhatlan nehézségek által van elválasztva. Sokszor, mikor a magyar nemzet, e földnek ura, a saját nemzeti ügyait, aspirációit érvényesíteni akarja, hogy a nemzet megérdemelt jobb jövője szabadsága, függetlensége demokratikus jogai kifejtve legyenek leküzdhetlenek látszó nehézségeket talál maga előtt. Ezek a leküzdhetlen nehézségek, a miket a föld kerekén semmi más népnél nemzetnek polgára nem ismer és talán nem fog ismerni soha, ezek azok, a melyek a magyar hazafitü törekvéseknek kétszeres becset kölcsönöznek azon igaz önzellen kitarító utakon a melyet a magyar nemzet természetesen ősi jogai érvényesítésében követ. (Ugy van!)

T. Polgártársaim! *Egy van, a mit ma már el nem vehet a magyartól* semmi idegen hatalom, mert ha ezt is elvenné, megszűnne magyar lenni: ez az egy a magyar nyelv! Nyelvében él a nemzet, mondja a Magyar egyesület kitünő jelszava. Igen Uraim nyelvében lesz a nemzet szabadabb, függetlenebb, boldogabb, nyelvében él a nemzet!

Azon küzdelmek a melyeket a mi elődeink nyelvünk kifejléséért, annak társadalmi s politikai téren való érvényre juttatásáért végig vívtak, azon szenvedések melyeket eltűrtek, ismereteseink mindnyájunk előtt. Mindnyájan tudjuk, hogy alig van fél század éve annak, hogy 1840-ben lett nehéz küzdelmek után törvénybe iktatva, hogy a magyar királlyal magyarul beszél, hozzá magyar választ kap. Ezen törvény mely alkotmányos uton eretelt el, mondhatom, többet tett Magyarországnak függetlensége, Magyarország jövő szabadságáért akkor, a midőn az érvényre jutott, mint sok más nehéz és véres küzdelem.

Mert addig míg Magyarország tudni fogja azt, hogy nyelvében van ereje, nyelvét a sajtószabadság intézménye által terjeszti, a meddig hirdeti azon eszméket és ígéket, a melyek a magyar társadalom osztályainak és összegenek megfelelően, addig a magyar mindig élni és haladni fog, Magyarország mint Széchényi kifejezte és megjósolta: *lesz.* (Dörgő éljenzés).

Tisztelt Polgártársak! Ezen nehéz küzdelmek közepette látunk egy férfit, aki oly nehéz mezőn, mint a magyar sajtó mezéjén fellépett úgyszólván egészen igénytelenül, szerényen, de magában hordva, szívében rejtve azon jövő szikrát mely fenn fogja lobogtatni azon kiolthatatlan lángot, melynek lángolnia kell a magyar nemzet minden osztályainak kebelében, hirdetve, hogy *magyarnak született magyarnak kell lenned.*

Az a férfi, akinek az érdemei, szelleme, üdvös és hasznos szerepe méltánylására ezeket előre bocsátottam: **Ihász György** barátunk.

(Éljen) Ezen eszmét megértette és hogy az eszmét nemcsak zászlóra tűzni és hangosan kiáltani kell, de az eszmét termékenyvé tenni tudni kell, ezt érezte ő akkor, amikor Magyarország társadalmának egy nagy és fejlődő osztálya, a vendéglisták osztálya elé állította a magyar iródat, a magyar sajtó termékeit, hogy ebből magyarul gondolkodni és érezni tanuljon. Ezen törekvés az eszmének megtermékenyítésére, az gyümölcsöző eszme az igazi hazafinak sokkal nagyobbérde, mint hangzatos de megvalósíthatatlan eszméknek hirdetése. A mai gyakorlatias kornak jellege az, hogy az lesz szolgálólat hazájának, ki korának szükségét megértvén és annak kielégítésére törekedvén, célra jutalt egy-egy eszmét és egy-egy lépést tesz a nemzet megérvényesítésének útján. És én azt hiszem, hogy büszkén nézhet vissza **Ihász** barátunk a multra, mert a komoly férfinak egész dicsősége, büszkesége mindig lelkiismeretének megnyugtatása, hogy jól cselekedett és az ő lelkiismeretében ezen tudat megvan.

És annál jogosultabb ez az önzert, mert oly osztály kebelében létesített haladást, mely a mult időkben a nemzeti civilizációban bizony hátrábban állott, itt szükség volt arra a lapra, melynek 10 éves jubileumát üljük. Hézgapótló, nagy szükségét pótló vállalat volt ez, mely megállotta helyét szolgálólat tevén a haza szent ügyének.

És akkor tisztelt polgártársaim, mikor **Ihász** György az öntudat nyugodt és büszke megelégedésével tekint vissza azon időre, a mikor egy eszme megtermékenyítését tűzte ki feladatát, akkor elismeréssel kell adoznunk neki őszintén és azzal a bátorítással, hogy adja Isten, hogy sokan értsék úgy meg a kornak jelszavát mint ő tevét.

Akkor az ő munkássága nem vész kárba és munkája mely szerény mint a méh és a hangyáé, bátorítás és buzdítás lesz a jövőre nézve. Mert tisztelt uraim a födolog az, hogy valaki tudja azt, hol cselekedhetik üdvöset, hasznosat. Hogy **Ihász** György hasznosat cselekedett azt én szent meggyőződéssel állítom és nem képelek magyar honpolgárt ki azt mondaná, hogy **Ihász** György 10 évi működése nem szolgált a haza javára. S annál inkább elismerendő ez a hasznos működés, a cél mellett való kitarítás, mert nem valami magas rendű kitüntetés csábította őt, hanem a polgártársak elismerése és halája. Ezt a jutalmat el is nyerte és én hiszem, hogy **Ihász** György barátom előtt még szép jövő áll, tenni fog és tennie kell a haza érdekében sokat. Hisz már amit eddig tett az oly stádiumot jelent, melyet ma joggal és büszkén ünnepehetünk meg. *Azért hulljon le a lepel . . .*

E perczpen a diadaliv alatt állott, hófehérre öltözött két szalaggal díszítve **Sziklay** ur két kedves leánya: **Ella** és **Margitka**, akik mintkét tündér, az adott jelre leemlétkét a leplet az arczképről.

Hosszan tartó viharos éljenzés to-gadta a lelepezést, s mindenki sietett kezét szorítani az ünnepelettel.

Az éljenzés lecsillapolta után **Bay** így folytatta beszédét:

Tisztelt polgártársak! Nézetek és szemlé-jetek ezen vonások, ezek az ifju harcosnak vonásai. Előtte még a jövő munkáságnak messze, hosszú ideje áll, de a multak ismerete a jövő küzdelmek záloga, örökítsük meg az ő multját 10 évi hazafias önzellen mun-

kásságát ebben a képben, hogy ő neki magának a jövőre buzdítással és azután következőknek lelkesítő eszméit szolgáljon mindenkorra. (Lelkes szünni nem akaró taps és éljenzés.)

A nagyhatású beszéd után felállott **Ihász György** s a mély meghatottság hangján következőleg köszönte meg a kitüntetésetek:

Mélyen T. Uraim és Hölgyeim! Szavakat keresnek, a melyekkel megköszönjem vagy megköszönni kiséreljem azon igazán őszinte és magyaros kitüntetést, a melyben az én csekélységemet ez alkalommal, munkásságom 10. évében, a szakirodalom terén eltöltött 10 évi tevékenységem alkalmából részesíteni és én engem oly fényesen megtisztelni kegyesek voltak. De hiába keresnek méltó szavakat! Talán még leírni sem tudnám, mit érzek magamban. Fogadjak tehát szívem legnemesebb érzelmeiből áradó halás köszönetemet és kérem az urakat, mindazon hazafias szaktársakat, kik az én munkásságomat már eddig is pártolták, álljanak továbbra is mellém, hogy a mit a lefolyt 10 év alatt el nem érhettem, újult erővel és kelőzőtt szorgalommal a jövő 10 évben elérhessem. (Éljen!)

Egy évizedt lezajlásával egy üdvös, sőt nagyszerű vívmányt értünk el a mai napon. Talán az isteni gondviselésnek tulajdoníthatjuk, hogy a mit eddig el nem értünk munkásságunk 10. évében, végre is elértek; egyesület alakítottunk! Gyönyörűen megalakítottuk a magyarországi vasuti vendéglisták országos szövetségét, a mely hivatva lesz alapjául szolgálni a vendéglisták országos egyesületének és talán a nyugdíjalapnak s mind megannyi üdvös intézménynek, melyek eszméjét az én lapom már 10 év előtt megpendítette.

S a midőn körültekintek e fényes vendég-soron, mely összesereglett, hogy csekélységemet megtisztelve, látok itt a magyar nemzet és társadalom előkelőségeiből, minden rétegéből jelenlevőket. Köszönetemet fejezem ki mélyen tisztelt barátaimnak kik helyből, de különösen kik vidékről is idesiettek barátjuk örömmünnepre. Fogadj a köszönetemet megjelenéséért egyházam főembere, lelkipásztorom **Dr. Horváth** Sándor ur; látom itt a színművészet egyik előkelő képviselőjét Vasvári Kovács Józsefet. S a 48—49-es hősök egyikét Vasvári Kovács Györgyöt; látom itt politikai elvbáratim egyik előkelőségét **Bay** Lajost az újgancsak a „Magyar Egyesület” megalapítóját, **Dr. Sik** Sándor ügyvéd urat, a „Magyar Egyesület” több vezérőfőit, és sok más, kiknek barátsága és jóakarata valóban megtisztelt reám nézve. Örül szívem, végtelenül örül, hálát adok Istenemnek, hogy megtartott küzdelmeimben és kérem az urakat, hogy tartsanak meg barátságukban jóindulatukban; és ismétlenül köszönöm azon mélyen megtisztelő kitüntetést, melyben engem részesíteni kegyeskedtek. (Lelkes éljenzés.)

Az éljenzés után a zenekar eljátszotta azt az ünnepi csárdást, melyet a zenekar vezére **Kuty** Vincze **Ihász** tisztele-tére szerzett.

A zamatos zene viharos háromszoros éljenzést idézett elő s többek gratuláltak a szép csárdás szerzőjének, aki még két Jarabot játszott el, s azután félállott: **Horváth** Sándor ev. fő-lelkész, s következő költői emelkedett-ségű nagy hatású beszédet mondotta:

Horráth Sándor : Mélyen t. közönség! Mint a borban a gyöngyök, úgy szállanak fel szívem mélyéből az érzések és gondolatok. Szót kell kérnem, hogy kifejezzem azokat (Halljuk! Halljuk!) Tudom ugyan, hogy vannak érzelmek, ilyenek a mai ünnep érzélményei is, a melyek kifejezésére a pillanat hevében nehéz megtalálni a megfelelő szót. Tulajdonképen ugyan mind azt, a mi szivemben forrong sokkal méltóbban tudnám kifejezni tettel, mint szóval, sokkal méltóbban az által, hogy az ünnep hőseit és jeles szónokait, ha ez ünnepnek minden egyes résztvevő tagját melegen dobogó szivemre ölelném. De én mégis szót kérek; és a mi hiány lesz szavaimban, mindnyájunk öröme és lelkesedése gazdagon fogja pótolni.

Uraim! hogy a vendéglős ipar nagy fontosságú iparág, *hogy a vendéglős ipar kulturális életünknek egyik legégetőbb részét képezi és hogy a vendéglős iparnak lépést kell tartania a korszellemmel, civilizációval* ezt csak az tagadhatná, a ki a kultúra fogalmából a szellemi mieknék szolgáló anyagi elemeket aristocrata fenhéjzással kizárja! A népek könyve, a biblia érdemesnek tartotta egy madárnak, a hollónak szolgálatait megörökíteni, a hollót, mely a profétának, a pusztaban bolyongó Illésnek minden reggel és minden este megvitte a kenyeret és a húst. A szentírás méltónak tartotta megörökíteni a Kéri patak nevét, bizonyára azért, mert ugyanaz a proféta annak cseppjeivel oltotta szomját. És mi elhalgassuk és ne fejezzük ki azt a hálát, melylyel tartozunk a *vendéglősök iparának* és magunknak a vendéglősöknek, a kik akár a pusztai csárdában, akár a főváros vagy bármely nagy város szállodájában izletes étellel és üdítő italokkal szolgálnak? Ne lenne nekünk elismerő szavunk azért a szíves fogadtatásért és szállásért, melylyel vándorlásaink között úgy a puszta csárdában, mint a nagyvárosi szállóban, a vendéglősök minket elhalmoznak? (Ugy van!)

Vagy talán kicsinyeljük a vendéglő körében, természetben való találkozást, érintkezést az emberekkel, a világgal, úgy szóval, rövid szóval: a társas életet, mely a vendéglősök csarnokának kifejezője? Vagy talán kicsinyeljük azon szellemi hatást, melyet a vendéglő gyakorol? A modern kor gyermekének mindennapi találkozó helye a vendéglősök csarnoka. *Azok az intézmények és gondolatok, melyekkel ma a világot mozgatták; az éterem asztalánál is felhangzanak és megszólalnak sokkal közvetlenebbül és sokkal bizalmasabban, mint bárhol e világon.* A ki mind ezt elég merész tagadni, ám tagadja; én a vendéglő csarnokában való érintkezést, társalgást, a vendéglői társas életet a kultúra szempontjából is az őt megillető piederstára helyezem. (Eljen! Eljen!) Én együtt érzek a nagy költővel, a ki atyjáról, a jó öreg korcsmárosról beszélve azt mondja költeménye minden egyes szaka végén: Áldja meg az Isten mind a két kezével! Én együtt érzek a költővel, ki még a csárda romjait is felépíti képeztele világában és a romokat a költészet legragyogóbb virágaival halmozta el. Én együtt érzek a komoly költővel *Arany Jánossal*, ki oly szépen, kedvesen dalolja: „*Csárdabeli szép asszonnyal: Bort iszik az öreg bojtár.*“ (Dertültség és éljenzés.) Együtt érzek a magyar nemzet geniusszával, a ki a csárdát, a vendéglőt, annak gazdáját nejt és leányát a költészet koszorúival díszíti fel.

Uraim és hölgyeim! A legrégebb időkben az egyes családok vendégzeretete fogadta az utast; fogadta és védte őt a vendéghár. A

középkorban a szerzetes rendek, zárdák vendégzeretete fogadta a vándort, enyhe kéjt és otthont adott az utasnak és izletes ételt és üdítő italt nyújtott neki és fűszerezte mind- ezt a vendégzeretet egész melegével. Vendéglős ipar azon értelemben mint ma ismerjük csak akkor fejlődött és fejlődhetett ki, midőn az egysékes és népek mind sürűbben érintkeztek egymással, midőn az emberek kezdtek többet utazni, midőn a családi élet, a zárdai vendégzeretet többé nem bírt ellátást nyújtani és lakást. Szóval a vendéglős ipar az újabb és legújabb kornak, a vasutak korának fejleménye. Virágzásnak akkor indult ezen vendéglős ipar, mikor az egyes vendéglősök kezdtek öntudatára ébredni annak, hogy társultat tömörüljenek és szakfolyóiratokat és lapokat kell teremteniök, a melyekben gondolatokat, érzelmeiket kicserélhessék egymással, a melyekben előadják panaszait, előmozdítják érdekeiket.

Uraim és hölgyeim! A kor intő szavát a mai nap ünnepelt hőse már ifju korában megértette és megszívlette, Gondolt nagyot és merészet, megalapította a Vendéglősök Lapját. Most 10 éve annak, hogy a lap első száma, akkor „Pinczerek lapja“ czim alatt megjelent. Vajon hitte-e, remélte-e ő, hogy ez a lap nem fog elveszni a magyar szakirodalom gyermekbetegségében, a részvétlenségben? ő maga tudná ma leginkább megmondani. Tény az, hogy az ő lapja ma is él és mind jobban virágzásnak indul; tény az, hogy az ő lelkesedése, a szerkesztő lelkesedése nem volt számaláng, tény az, hogy munkálkodott fáradott, hogy irt és lelkesített, soha meg nem csüggedve, soha kétségbe nem esve. Tény hogy két cél vezérelte: Szolgálni egyrészt a vendéglős iparágak érdekeit, másrészt a magyar nyelvet, hogy ott a hol a vendéglői ipar még nem dicsekszik hazánk szép nyelvél, ott annak minél több ért hódítson. Munkájában a hazaszeretet vezérelte, a melyről Petőfi oly gyönyörűen dalolta: „Szép csillag a honszeretet, gyönyörűségesen ragyog!”

A magyar nép a hős bajnokot megkoszoruzza akkor is, ha az egyenetlen harczon az ellenség kezéből elesik. Hogyne koszorúznók meg ma azt a férfit, ki megélt, lapjának 10 éves jubileumát, ezt a fényes diadalt. (Eljenzés) Uraim! Ő lelkesedéssel szolgált a vendéglős iparnak felvirágoztatását és sokat tett a lefolyt 10 év alatt és még többet fog tenni a jövőben; de ő egyuttal szolgált a magyar sajtót és nyelvet, és megkedvelte igen sokakkal a szép nyelvet: ragadunk tehát poharat és dicsőítsük a férfit, a ki ime 10 év után most arcképe lelepezésénél érdemeiben is szerénykedik és áldja Istenét, hogy megélhette e napot. Emeljünk poharat azokért is, kik vele együtt munkálkodtak, a lap munkatársaira. Üritsük poharunkat a nőre, ki az oldalán fájdalmait és keserveit hordani segíté, *viruló kis leányára*, de mindenek előtt mert ő a nap hőse: emeljünk poharat *Ilász György* barátunk egészségre (Szünni nem akaró taps és éljenzés)

Dr. Sik Sándor: A vasuti vendéglősök országos értekezlete a közéletnek egyik őrvendétes jelensége nemcsak azért, mert a szaklarsakat az ország különböző részeiből közelebb hozza egymáshoz, hanem magasabb szempontból is, mert ez ünnep Önöknek *kettős ünnepély*. Abban rejlik tulajdonképeni jelentősége, hogy midőn a vasuti vendéglősök először összejönnek: összeesik ezen ünnepély egy férfi ünnepelésével, aki a *magyarosítás egyik legbuzgóbb apostola*. Vagyis

demonstrálják a vendéglői ipar képviselői azt is, hogy midőn a vendéglősök ünnepelnek, ez egyszermind a *magyarságnak ünnepélye* is. Igen tisztelt társaság! Kétségtelen, hogy ez már magában vevé is, jelentőségét köl-kölcsönöz a mai ünnepélynek, de *más szempontból is fontos e nap*, mert ünnepeljük egyszeresind a vendéglősök között az öntudatra ébredést, kiléptek ők is a küzdőterre, a közélet terhes küzdő terére.

Mélyen tisztelt társaság! Az alkotmányosság restauratója óta a mi közéletünknek egyik legsúlyosabb hibája, hogy túri, miszerint róla egy kis csoport politikus rendelkezik és a társadalom maga tétlenül nézi és nem törődik saját érdekeivel, hanem mind felülről várja a javulást. És ez nagy baj.

A legéletbeavágóbb törvények hozatnak gyakran anélkül, hogy a legközvetlenebbül érdekelt személyek megmozdulnának, hanem mint a gyermekek várják a karácsonyfának ajándékát, úgy várják, hogy a kormány majd reformot fog hozni vagy nem hozni. Én pedig azt mondom, mélyen tiszt. társaság, hogy csak az az igazi alkotmányos élet, ahol nem felülről boldogítják a népet, hanem mint a természet alkotásai alulról nőnek a magasba, valamint a növény a föld mélyébe veri gyökereit, onnan szívja táplálékát és csak ha ottan megerősödött, ekkor tör fel magasba: azonképen csak ott lehet áldásos életerős népszellem, mely a társadalom mélységeiben veri gyökereit, onnan szívja erejét. Tisztelt társaság! Örömmel látjuk a legutóbbi időben, hogy néhány év óta mind inkább szaporodnak a jelek arra, hogy a magyar társadalom kezdi levetni kiskorúságát, hogy kezd talpraállni, buzgólkodni önmaga is, mint egy nagykorú. S én azt mondom, hogy attól függ édes hazánk jövője, hogy kifejlisszünk egy öntudatos erős magyar középosztályt, mely saját önerejét fokozza és ezzel együtt a *magyarság erőforrásait is gyarapítsa*.

A tengerészek azt tartják, hogy bár mily sima legyen is a víz tükre, a tenger mélyében mindenkor két ellentétes áramlat küzd egymással. A társadalomban is így van.

Beteges közviszonyok jele az midőn a köztisztélet és közbecsülésre elégendő a születés, minden egyéni érdem nélkül bizonyos véletlen körülmények összetalálkozása. Az ilyen társadalom beteg társadalom. Minél jobban fejlődik valamely társadalom, ugyan azon mértékben emelkedik az egyéni értéke tisztellete, a polgári munka becsülése. A franciaiza nagy szabadságharcz idejéről átragogy egy gyönyörű historia tény ugyanazon constituante, mely egy nap véget vetett különb ségnek, rangnak, czimnek, ugyanakkor elhártoza pantheont állítani a haza nagy férfainak, tehát eltörölte a véletlen kiváltságait de fellátotta a pantheont, hogy az egyéni érdem a legmagasabb elismerésben részesítették. És mélyen t. Uraim és Hölgyeim! örülünk, hogy a mi társadalmunk tünetei is mutatják, miszerint legalább apadásban van e beteg állapot. A *polgári erények elismerést találnak* s innen van, hogy időnkben gyakran találkoznak jubileumokkal. Azért én azt mondom, hogy ezeket ne kicsineljük, a közélet helyes fejlesztésének hatalmasabb emelytűjét alig képzelhetjük, mint az igazi erdemek ünnepelését.

Ezért fontos a mai nap, mert az azt összegyűlt társaság olyan egyent tüntet ki, ki az *keresves becsületes munkával* édesen megérdemelte.

De rövid iparkodom lenni mélyen tisztelt társaság és hogy igazságos legyen ne vegye zokon tisztelt *Ihász* Gyuri barátom, hogy érdemei elismerése mellett azokból egy nagy darabot leharapok és koszorút fonok abból mások homlokára (Halljuk, halljuk).

Volt-e polgár oly hatalmas, a kinek sikerült volna a közjó érdekében másokkal küzdeni, ha teljesen kopár sziklás talajra talált? Valamint hiába hínjűk a magot az anya talajba, ha az teljesen sivár és nem fogadja be; ép úgy az ő eszmei, ha *vendéglisták képviselőiben nem látták volna támogatást*, ha az ő érdeme kisebb nem de a siker a melylyel működött oly nagy nem lett volna. Meg kell emlékeznem tehát a *hazafias magyar vendéglistákról* (elkes eljenzés), kik az által is tanúsítják hazafias érzelmeiket, hogy ma ünnepelek. Mert a közmondás azt tartja: „Hadd lássam kinek társaságában vagy.” Az hogy őt a magyarosodás egy derék apostolát dicsőítik, mutatja az ő lelki gondolkozását is. Éltetem immár *Ihász* barátom mellett a hazafias nagy vendéglistákat, az *első kongresszus tagjait*.

De én tovább megyek, én mindig harapok, harapok, marad neki elég érdemeiből. Ha valaki oly keservesen küzdött mint *Ihász* Gyuri barátom, kérdeznünk kell, hol az az erőforrás, a melyből mindig újra és újra lelkesedést merített? Kell, hogy egy hatalmas támasza lett legyen, a mely megakadályozta lankadásában és a *viszontagságok közepette őt támogatja*. S ki támogatja az erős nemzet, a mi leghatalmasabb támaszunk a gyengénét, a kit még a teremtés utolsó pillanatában teremtett az Isten, hogy szépségében ékessége legyen az egész mindenségnek. És ha körül tekintek, e társaság gyűrűzetének ékét nézem, akkor igen közelközel kitalálni azon forrást, melyből lelkesedését merithette. Én poharat emelek egy nemes lelkű emelkedett lelkületű *magyar honleányra* *Ihász* Györgyné, Andrásy Lydia urnó ő nagyságára (Eljen, eljen).

Ezülán a zenekar eljátszta a „Vendéglisták csárdását” és „A kis leány kertében” című dalokat *Ihász* Györgynek két sikerült régebbi zene szerzeményeit.

Palotai Csorba Ákos üggyvéd emelt szótékepen T. hölgyeim és uraim! Én is alkotmányos ember vagyok, nem csak *Sik* kollégám és azért szót kérek az alsó háznak, mikor a felsőház már beszélt. Az alkotmányos szokás szerint ugyan előbb beszél az alsóház mint a felső; de a fehér asztalnál sok minden másképp történik mint a földszalonnál. (Megjegyzendő, hogy szóló az asztal alsó végén ül.) *Sik* kollégám szépen kifejtette, honnan eredt azon buzgó erő, mely *Ihász* barátunkat sarkalta, hogy annyit tegyen a menyinyit tett. De én még *Sik* barátomnál is tovább megyek; én nem harapok mint ő tette, hanem hozzátesszem, azt a mit ő elfelejtett mondani és a törzsenk sarjadékára emelem poharamat. Éltetem *Ihász* barátunk kis leányát *Sárikát!* Legyen oly jó honleány, mint aminő anyja és oly költői lelki mint nagyanyja, a kit én még ifjú koromból ismerek. Eljen! (Eljenzés.)

Sztanof Miklós: T. ünneplő urak és hölgyek! Közeldék éjféli és még én is szeretnék egyet mást elmondani. Legyen szabad az alsóház és a felsőház után nekem is néhány percze igénybe venni becses figyelmüket, nekem, a ki közvetlen megfigyelője voltam a vállalat történetének, melybe *Ihász* t. barátom belekezdett. Tudom én, hogy 10 évvel ez előtt mikor lapját akkor még „*Pinczerek lapja*”

címen megindította, mily nehéz korszak volt a magyar vendéglistára. Magyar vendéglisták, magyar pinczér alig volt. Ebben az időben lépett fel *Ihász* barátunk a magyarosítás eszméjével. Nagyot vágott az idegen ajkuk közé és felvette a nehéz harcot. Szerény kezdetből indult ki lapja. Emlékszem arra a *Kazinczy-utcai* kis lakásra melyben a „*Pinczerek*” valának.

Nem szándékom itt követni lapjának fejlődését felvirágzását lépésről-lépésre; mint nőtt, terjedt és lett hatalmassá a minőnek mi ma ismerjük. Csak annyit akarok hangsúlyozni, hogy 10 éves jubileumát ülni egy szaklapnak, nagy dolog! Nagy dolog ez *Uraim* és *Hölgyeim* különösen a vendéglistások között, a hol a tárgyi akadályokhoz még annyinyi személyeskedés és vizslátkodás szokott járulni. Hogy én ezt kellőleg méltassam, ahhoz én gyenge vagyok, de higgye meg t. Társaság, hogy ez oly küzdelem volt, a milyennek csak az ismerheti, ki azt látta és tapasztalta lépésről lépésre mint én. Hogy *volt a harc* és annál nagyobb most *Ihász* dicsősége.

Legyen szabad egy adatot hozni fel ez uttal, mely bizonyára érdekli mindnyájunkat. Épen ma a congressus napján van 10 éve annak, hogy *Ihász* a mostani *Tábori vendéglistájé* az első gyűlést hívta össze. Többnyire pinczerekből; ekkor alakult meg az a *61-es bizottság*, mely rendes szombatokonként tartotta gyűléseit, melyeknek tendenciája is főképe a magyarosítás volt. Ez a kiindulása is csirája azon erős gárdának, mely *Ihász* támogatotta és a melyt viszont ő bátorított lelkesített. Mert csak ő volt a ki sohasem csüggedt. Ha vihar jött szembezállott vele és a veszellyel együtt növekedett bátorsága is.

De végre is küzdelmet győzelem jutalmazta és ő megtarthatta lapjának 10 éves jubileumát. Kívánom neki és b. családjának, hogy Isten tartsa, meg az emberi kor legvégső határáig!

Eljenek! (Eljenzés.)

Vasváry Kovács György: Mélyen t. Vendéglisták! Én mint megtört 48-as hónapok sokkal gyengébbnek érzem magamat, semhogy az előttem szólt t. urakkal versenyre keljek. De vajon megemulhat-e *Vézuv* hegye ha hullámai háborognak? Hallgathat-e a tenger, midőn hullámai szélvész és vihar támadja meg? E szerint én sem hallgathatok el, nem némulhatok el a nagy örömmel. A mint élteti a harmata-növényt és felébreszti a szép ligetet, a mint megteremtí a nap a koránét és felvidítja a természetet. *Ihász* ur szívét olyként újítsa boldogság, ne bántsa soha mulandóság; töltse be szívét édes reményekkel, áldja meg élet Isten a magyarországi vendéglistások, kávéosk pinczerek öröme és a haza javára! (Eljen!) (Kiáltások halljuk Prázyt.)

Prázy János: Sokat beszéltek én előttem már, mind kitűnő talpra esett dolgokat és mindent elmondtak, a mi az én szivemen is fektűdt. Azért nekem egyéb mondani valóm nem is maradt, mint hogy Isten iltesse *Ihász* György urat és b. családját, valamint az egész kedves társaságot Eljenzés!

Dr. Sik Sándor. (Halljuk! halljuk.) Ha lehetne itt latin szóval élni, azt mondanám *Quis repetita placet?* (kinek tetszik az ismétlés?) *Horváth* főtisztelendő urammak kívánnék egy pár szóval felelni. A főtisztelendő ékes szölv ur oly gyönyörűen eszményesítette a korhelykedést, oly szép szavakkal festette a kocsmázást, hogy én ennek következtében bemutatok egy új kocsmáros, egy oly kocsmáros, kit eddig a mélyen tisztelt vendéglisták közül hízonyára egyik sem ismert és pedig csekély személyben (Derűltség). Miért vagyok és mennyiben kocsmáros? Mindjárt megmutatom. Mi az urak hivatása? Az urak hivatása bort osztani: borban pedig az igazság. Én jogvédő vagyok, én az igazság kiosztása vagy legalább is ellenőrzésével foglalkozom — hiszen reá fér néha a vendéglisták urakra is egy kis ellenőrzés — e tekintetben én is annak vallhatom magamat. Én is csak a borban lévő nagy kincsnek osztásával foglalkozom és igaz kocsmáros vagyok, mert mint a *vendéglisták borban mérni az igazságot*, tehát nem azt a *vizenyős hideg német vagy burkus igazságot*, hanem a *magyar igazságot*, a *lelkesebb borának igazságát* úgy én is nemcsak azt kell, hogy tekintsem amit a törvény mond, hanem a mit a szív is sugall. És én azt mondom, hogy egy csepp a szív melegéből többet ér, mint egy maza e hideg eszből. Én nem a vizenyős igazságot, hanem a lelkesebb borának és igazságának embere vagyok.

És szeretem is én ezt a kocsmáros hivatást, hiszen oly nagy szolgálatot tett a hazának. Kérdem, ha vannak szónokok édes hazánkban, kinek köszönjük ezt első sorban. Önöknek tisztelt vendéglisták urak, mert hiszen *önök még a német is ékesszólóvá teszik az isteni itallal*.

A kocsmai hivatás nagy feladatot tölt be, mert mit mondanak a mai korszak legnagyobb haladásának? Azt, hogy az igazságtalan soropar ember és ember közt lehell és hogy a demokratikus eszmék diadalutjukat járják. Önöknek köszönjük első sorban ezt a demokráciát, mert az egyenlőség akkor száll leginkább agyunkba, amikor éltető ital borítja el elménket, tehát önk a demokratikus eszméknek is szeszölőjük. Isten iltesse a nemes hivatás képviselőit és fogadjanak szerény magamat is maguk közé. (Nagyeljenzés.)

Horváth Sándor: Mélyen t. társaság! Dr. *Sik* Sándor ur provokált engem és önmagát kinyilatkoztatta kocsmárosnak. Azt mondja, hogy az én beszédem következtében határozta magát el erre. Ha beszédemem ily nagy hatása volt, én annak csak örülök, de ez nem az érdemem! Én ismerem a vendéglisták életet, a vendéglisták érdemeit, mert ha én nem is voltam kocsmáros, az apám az volt. (Eljen, eljen!) Es most legyen szabad egy példát felhoznom annak illusztrálására, mily jelentős a vendéglisták hivatása oly értelemben, mint már előbb hangoztattam. Emlékszem, hogy a 48-as évek után a szomorú napokban, azok kik részt vettek a hősi küzdelemben és a kiket a hatalom üldözött, hogy *bujkálnok kellett, összejöttek apám hazához*, hol egész bizalmas körben voltak és a nagy idők emlékeit felidézhatték. Ismerem ezen időből — *mint 12 éves gyermek jártam a vendéglisták asztalai között* — a vendéglisták társas élet hatalmát. *Uraim!* itt készűl a közvélemény! *Országok sorsa nem egyszer a vendéglisták kávéház asztalai mellett dől el*. A szóban forgó időben is, ha összejöttek volna egyesek hazánál, ez feltűnt volna, de itt a vendéglistákban bátran kiscserélhették eszméiket, emlékeiket feleleveníthették, lelkesedhettek és nyilatkozhattak. És ha ezek az emlékek felébrettek bennem és szépen festetem a vendéglisták csarnokának életét, az nem az én érdemem, hanem az igazság!

Azért tehát t. Társaság ha élvezzük a szabadság áldásait, ha látjuk, hogy *drága hazánk mindinkább virul és vidul*, akkor ha-

foljunk meg tisztelettel a vendéglősök előtt is. Nem kis részük van nekik abban, hogy a szolgátság lánczai lehullottak édes hazánk testéről.

Ez az emlékezés visszavisz a 48-as időkhöz, és a midőn magam előtt látom evez idők öt hősbajnokát, az egyiket polgári ruhában, a másikat azon dicső időre emlékeztető honvéd ruhában: akkor poharamat emelem azokért, kiknek vére folyt a szabadság harczában, poharamat emelem a **Vasváry Kovács** testvérekre. Sokáig éljenek. (Lelkes éljenzés.)

Vasváry Kovács rövid lelkes szavakban megköszöni a főújszélendő ur ezen kitüntetést szavait.

Schwarz Richárd: Mélyen t. hölgyeim és uraim! Az alsó ház részéről legyen szabad nekem is, még mielőtt e díszes kör szétoszolna, egy rövid de őszintén szívemből fakadó kívánságot kifejeznem: a nap ünnepe, tje, a vendéglősök lapjának szerkesztője a legjobb főnök és neje ő nagysága éljenek! Tartisa meg az isten őket boldogan erőben, iparunknak javára, a hazának díszére. Ohajtjuk, hogy hazasságuk aranyjubiläumát is megülhessék tisztelőik és barátai körében. Még egyszer örömmel kiáltom, éljenek! (Szónok német anyanyelvre daczára e szavakat oly magyaros hűvel mondja, hogy az egész társaság lelkesen megéljen.)

Sebök Imre ügyvéd beszéde ez volt: Uraim! Én nem vagyok ugyan vendéglős, nem is szandékozom egyhamar annak felcsapni. Most egy tapasztalatomat akarom csak a t. vendéglős urakkal közölni.

Négy heti utazásból csak az imént tértem vissza. Svájcban, Olaszországban, Németországban és Kroatiaiban és mindenütt azt látom, hogy az étlap a nemzet nyelvén van szerkesztve! Azt hiszem, ezen elvet karolta fel **Ilhász** barátunk is, úgy gondolkoztán és helyesen gondolkoztán így, ha máshol lehet, miért nem lehetne nálunk is így. (Helyeslés.) Hiszen ez által az idegent kényszerítők legalább egy-néhány magyar szó eltanulására. Talán ez is segítené lemosni rólunk azt a csuiföldölést, hogy ha 10-en vagyunk együtt és közöttünk egy a német, a többi 9 mind németül gagyog. Uraim! e téren még sok a tenni való! Ismerek én vendéglóst, ki évek óta gyűjti pénzét itt Budapesten, ki szállodát épített a főváros élénk utcájában, de *magyarul nem tanul meg*; sőt tudok esetet, hogy egy kávé, ki 35 évig folytatta üzletét Budapesten, a magyar nyelvel mit sem törődött. Szüntessük meg e visszasságot t. Uraim! legyen minden vendéglős e hazában az utolsó csárdának tulajdonosáig magyar és ekkor el fog jönni az idő, mikor minden vendéglős büszkén fogja magát vallani magyar vendéglősnek. (Éljen? Éljen! Eljen!)

Horváth Sándor: **Ilhász** György barátunknak sikerült megélni azt az időt, hogy 10 éves jubileumát irodalmi működésének megülheti. De ezt a mai ünnepélyt az ő érdemen kívül még mások is igyekeztek és helyre tudták hozni. Ez a mai ünnepély kétségtelenül szépen sikerült. Nem is reméltem én azt, hogy ilyen kedves társaság legyen együtt, hogy az ország minden részéből vendéglősök jelenjenek meg itt, hogy gondolataikat és eszméiket közöljék egymással, az összejártást és hazaszeretett előmozdítsák. De hát **Ilhász** érdemén kívül ott van még **Sziklay** Sándor ur, ki a mai nap lelkes rendezője volt és *hogy jó rendező, bizonyítja maga az ünnep*. De rendezte nem csak maga, hanem családja is; részt vett az ünnep rendezésében *lisztelt felesége* az én

kedves szomszédnám, aki szellemességével, a maga megjelenésével annyira emelte fényét, ragyogását az ünnepnek. Elhozta magával 2 kedves *kis leányt kik segítettek leleplezni* a nap hősenek arczképét.

Poharam emelem **Sziklay** Sándor urnak, kedves *nejenek és családjának* üdvére, egészségére, adja Isten, hogy mint eddig, minden hazafiás mozgalomban egész szívvel, lelkesedéssel részt vegyen, működhessék továbbra is a magyar hazafiság terjesztésénél. Isten éltesse **Sziklay** urat családjával, neje ő nagyságával és viruló gyermekeivel! (Eljen! Eljen!)

Volt még több rövid, de egyenkint talpra esett beszéd, ilyen volt **Kis** Lajos ur és mások által elmondott toaszt.

E közben éjfél is rég elmúlt, az ünnepség vége felé közeledett. **Ilhász György** meg egy talpra esett beszédet intézett **Horváth** lelkészhez hangsúlyozván, hogy a lutheránusokról általános hiedelem az, hogy ők panszlávok, pedig éppen a lutheránus egyház adta a hazának **Berzesnyit, Bajzát, Pelőst, és Kossulhot** és ime ez ünnepély is, melyen sok a lutheránus és az evangéliumi egyház feje van jelen s mely egyenese a magyar eszme diadalának ünnepe, fényesen igazolja, hogy a lutheránusok mily jó magyar hazafiak; majd a közkíváalomnak engedve **Ilhász** kezébe vette a hegedűt s az ő általában ismert klasszikus szakképzettségével játszott el nagy éljenzés között néhány darabot.

A zene feltűzelte a fiatalágot, a hölgyek arczán meglátszott az óhaj, hogy táncolni akarnának, s a ruttkai vendéglős **Ehmann** Pál, e jó kedélyű ur megkezdte a táncot **Ilhász** György-nével, mire aztán a jelenvoltak felugráltak székeikről s egy perc alatt az éterem tánczteremmé alakult. **Kuty** huzta a jobbnál jobb csárdásokat, a párok járták a lassut, dobogót, mintha csak előre kiszámított tánczvizgalom lett volna; a jó kedv kítőró lelkesedése csak most nyilvánult igazán a táncz közben s a nők bátran elmondhatják, hogy e rögtönzött pár félóraig tartart tánczestélyen jobban mulattak, mint számos más megrendelt tánczvizgalmon; mert egyetlen egy nő sem ült egy perczig sem az alatt az idő alatt, míg a táncz tartott. A férfiak vetélkedtek egymással s nem csak a fiatalág, hanem az éltesebb urak is mind megannyi levegte forgattak meg a szép női közönséget.

A táncz befejezése után a jelenvoltak a „Hymnust“ s ez után a „Szózatot“: mind a kettőt állva énekelték el zene kíséret mellett s ezzel a szép ünnepély éjfélt után 3 óraker véget ért, a vendégek bérkocsikon a városba hajtattak s itt **Sztanjo** ur kávéházában megkávözva eloszlottak, álmódva a szép nap és szép este folytatását,

Leírásunk kiegészítéséül ide iktatjuk még gr. **Vay** Sándor versét, mely az ünnepi számban jelent meg s így hangzik!

Ilhász György barátomnak

10 éves

szerkesztői jubileumára.

1893. szeptember 4.

Tetekkel vált nagygyá
A lant hurjain dallá —
Békés harczunk, ez a kor
Melyben e nagy eszme forr:
Kit e haza ápol, takar
Igaz legyen, talpig magyar!

Kik a zászlót tartják,
Az igazság kardját —
Viszik, hordják mind előre
Vészk viharban a tetőre
Mind előbbre, dadalra:
Áldást, üdvöt a *magyarra!*

Az ő szíkvit oltár,
S te ki köztük voltál,
Tiz éven át az elsők közt
A hála most dicsben fűrösz
Tisztelettel fogjuk kezéd:
Büszkeségünk a te neved!

Magyar színek hőse,
Soha meg nem törve,
Nem lankadva, nem csüggedve —
Sok tiz évig törj előre
S ha elérve —
Harcunk bére
S aggot korrall félre állasz
Mig szemedben könnyű reszket,
Lelkesülten ezt rebeghesd:
Istenem! már elbocsáthatsz
E honban csak magyart láthatsz!

Vay Sándor gróf.

TÁVIRATOK.

DINNYÉS. Közbejött körülmények miatt Dinnyésre kellett utaznom. Engedj csak meg és intézkedjetek más szónok fölől, mert csak kedden térek vissza. Üdvözlő **Várdy Károly**, orsz. képvis.

KASSA. Habár személyesen nem lehetek köztetek szívvel lélekkel read s a mai szép ünnepre gondolok. Bámulum, beestülöm emberfeletti kitartásodat s kívánom, hogy a mai napon tapasztalt közörömből és lelkesültségéből újabb erőt és kedvet morits a folytatandó munka küzdelmeihez.

Schalkház Lipót, szállodás.

GYÖR. Személyes megjelenésben akadályozva vagyok. Fogadjá ezuton a mai szép ünneplyre szívvels kívánataimat. Isten tartsa hazánk s iparunk lelkes bajnokát soká de igen soká. Hazafui üdvözlettel.

Posch Nándor, vendéglős.

ÉRSEKUVJÁR. 10 éves jubileum alkalmából fogadjá szívből erdő legjobb szerenesevitanatainknak kifejezését. **Brosser Jean** és **Eördög János**, az érsekujvári vas. von. főpncezerei.

MISKOLCZ. A vasuti vendéglősök helyzetének javítása érdekében jó sikert kívánva a „Vendéglősök Lapja“ 10 évi fon-

állásának jubileuma alkalmából, annak szerkesztőjét, a vendéglősi ipar, a művelődés és magyarosítás terén szerzett érdemeiért *Ihász György* urat ezuttal kívánom életetni *Dallmann Ferencz* főpinczér, miskolczi vasuti vendéglős.

BÁTYU. Fogadja szerencsekivánataimat *Gerő József*, főpinczér.

SZABADKA. Fogadja szívvelyes üdvözetemet hazai édes nyelvünk érdekében kifejtett fáradatlan és küzdelemteljes tíz éves szellemi munkásságának évfordulója alkalmával. Ön volt az, aki szakítva a szomorú multal uttörőként a magyarosítás érdekében. Adja a magyarok Istene, hogy ezen nehez és önzetlen munkáját teljes siker koronázza és ha elérkezik Magyarország ezredéves fennállásának magasztos ünnepe, Kárpátoktól az Adriáig kibontott zászlóval fennen hirdethesse, hogy nyelvében él a nemzet. Hadd lássák drága nyelvünk nyílt és lapangó ellenségei, hogy ezentúl e drága hazai földön, melyért dicso őseinknek sok vére folyt: Iparágunkon a hazai nyelv nélkül jövőt alapítani többé nem lehet soha.

Tóth Kálmán főpinczér.

„Nemzeti Szálloda.”

ÚJVIDÉK. A szellem munkásai előtt mindig tiszteltel kell hogy meghajoljanak az anyag munkásai. Szakirodalmi terén szerzett tíz évi munkásság tiszteletet és elismerést érdemel. Ezen elismerést küldöm neked a távolból, miután gyengélkedésem miatt személyesen meg nem jelenhetek s kívánom, hogy az Uristen téged, a vendéglősi kar büszkeségére és díszére sokáig éltesen. Barátod *Szeifert Antal*.

ZSOLNA. Akadályozva lévén személyesen megjelenhetni, szívből üdvözlöm az egybeseregelt szaktársaimat. Éljenek! *Albrecht*.

INDIA. Fogadd legelsőntebb üdvívánataimat a mai ünnepélyhez, adja Isten, hogy igen sokáig legyen alkalmad iparunk előhaladásáért és hasznára működni. Öszinte barátod *Györgyfalvai János*.

MISKOLCZ. A miskolczi pinczér egylet nevében a „Vendéglősök Lapja” 10 évi fennállásának alkalmából további sikerére szerencse kívánatainkat. *Elnökség*.

SZÉKESFEJÉRVÁR. A székesfejérvári pinczér-egylet üdvözlő megalapítóját a mai napon. Isten áldása kisírejé hasznos tevékenységét. Lélekben mi is ott vagyunk. Éljen! *Fehér Imre* elnök, *Werkovits Ferencz* titkár, *Mihályi Ferencz* pénztárnok, *Mojzer Ferencz* választmányi tag, *Bauer Dénes* vál. tag.

LÓCSE. Fogadja szívből eredő mély szerenese kívánataimat a mai naphoz. Tartsa meg a jó Isten számos évig. *Koller Ferencz*.

BÉCS. A hazafias szerkesztőnk hazafiai meleg üdvözetemet küldöm. *Tökés György* vendéglős Bécs, (Hernals).

SOPRON. Oedenburger Genossenschaft der Wirthle Cafetiers bringen dem Herrn Jubilar tausendfaches Hoch! Éljen! Collegen *Wannere* Vorstand, *Kammerloher Schriftführer*.

NAGYVÁRAD. Örömem a felelő kifejezés mellett, hogy a vasuti vendéglősök országos össze jövelele azok érdekeinek további felkarolását is biztosítja és sérelmeinek orvoslását illetékes helyen előmozdítja, mint ezen iparág egyik szerény tagja. Lélekben és szívből rezsek benne, üdvözetemet küldöm a társulat elnökének és köszönetemet eddigi fáradozásaiért kérek az értekezleten ezen érzelmeimnek kifejezést adni, együt-

tal kijelentve azon kívánatomat, hogy az szaktársakra én is emelek poharat, kérvén a Mindenható, hogy sokáig éljenek s több ilyen értekezletet rendezhessenek.

Kriszta Mátás vasuti vendéglős.

MISKOLCZ. Fogadja e miskolczi pinczér egylet legelsőntebb üdvözetét a mai ünnepélyre. *Az elnökség*.

MAKÓ. Szives üdvözetlünk a magyar hazafi, jubilánsnak s családjának. *Szélly György és neje*.

KISCEZELL. A magyarság eszméjének ernyedetlen uttörőjét, a talpig magyar üdvözli csendes szemlélője és tisztelője *Horváth István*, székesfővárosi hangszerész.

GARAMBERZENCZE. Háromszoros dörgő éljen az igen tisztelt ur 10 éves jubileumára, ugyszintén üdvözet a résztvevő ügytársaknak, sok siker koronázza munkájukat. *Kruppocz G.-Berzencze*.

NAGYVÁRAD. A magyarság érdekében alapított vállalata és a körül egy évtizeden át kifejtett ernyedetlen munkássága hazafias elismerésül üdvözlöm önt, kérvén a Mindenható, hogy közhasznú tevékenységének és jó akaratának élvezését az emberi kor legvégső határáig engedje meg önnek. Éljen sokáig! *Kriszta Mátás* vasuti vendéglős, Nváradon.

DEBRECZEN. Szeretett barátunk! Lapod 10 éves fennállásának jubileumára nem vagyunk azon szerencsések között, kik személyesen üdvözölhetnek. Fogadd tehát ezuton szívből fakadó jó kívánatainkat testtel lélekel kívánjuk, hogy a Mindenható téged a független háza s szakmánk virágzóvátévő ügyének, családod boldogságáa az emberélet legvégső határáig éltesen! Igaz barátait: *Tatár Gusztáv*, *Meizler János*, *Eigner Károly*, *Bers János*, *Mandl József*, *Szauer Sándor*, *Hafner Antal* (Bika étterem.)

DEBRECZEN. Méltán megérdemelt ünnepeletése alkalmából hazafias kollegiális lelkesedéssel üdvözetlöm küldöm. *Than Gyula*, szerkesztő.

ARAD. Lapodnak tíz éves fennállása legyen buzdító a magyar szakszellemtnek további fejlesztésére. Üdvözetlünk és háromszoros dörgő éljen az ünneplő vendégsereg. *Aradi pinczér egylet*.

ZSOLNA. Lelkesedet örömmel, magyaros hévvel üdvözlöm a „Vendéglősök Lapja” nagyérdemű alapító szerkesztőjét a mai jubiláris évfordulón. Adjon a magyarok Istene neki edzett kitartást a nemzeti eszmék további terjesztésére. Éljen! *Csermák Agoston*, szállodás.

KISKAPUS. A jubileumra személyesen nem jelenhetek meg, de lélekben ott vagyok. Szívből kívánom nagyságodnak, mit ember szív legjobbat kívánhat. *Entersz Károly* vasuti vendéglős.

KÖRNYICZA. A mai jubileum alkalmából ezimédenek, mint iparágunk érdekei hí tolmácsolójának a magyarság körünkbeni terjesztőjének továbbra is lankadatlan kitartást, teljes eredményt szívből kíván, a jelenlevő szaktársakat szívből üdvözlő: *Szász Károly*, vendéglős.

NAGYVÁRAD. Isten vezérelje önöket tovább is azon göröngyös utakon, melyen sajnos a mai korban mindnyájan haladunk és jobb reményekkel irtítsék poharukat a mai ünnepelt egészségé! Hazafiai üdvözetlünk emelem poharamat az önk egészségére. *Weismann Ignác*, főpinczér.

ARAD. Fenséges ünnepélyünk alkalmából a távolból küldöm üdvívánataimat. Éljen Ihász!! *Nagy Lajos*, vendéglős.

Üdvözlő levelek.

T. *Ihász György* urnak Budapestén.

Mélyen tisztelt Uram! Midőn f. évi augusztus 10-én tartott választmányi ülésünk jegyzőkönyvi kivonattal ide mellékelve megküldöm, szakkölönyünk, a *Vendéglősök Lapja* 10 éves fennállásának jubileuma alkalmából van szerencsém Önt együtletünk nevében üdvözölni.

Üdvözöljük Önt, mint e lap önzeten szerkesztőjét, ki e tíz év leforgása alatt *lörhellen bátorisággal küzdött a mellett, hogy iparunkban, a magyar nyelvet emelje uralkodó nyelvűvé.*

Üdvözöljük Önt, hogy lapjával, tollával, tanácsaival és tevékenységével iparunk érdekében időt s erőt nem kímélve, a legbuzgóbban fáradozott.

Üdvözöljük Önt, mert nagy áldozatot árán fentartott lapja: *iskolájává lett pinczéreink szellemi kiképzésének.*

Üdvözöljük Önt, mint jogaink védelmezőjét, mint öszinte barátunkat, mint a magyar társadalom számat terelő tagját.

S kívánjuk, hogy nem mint a proféta: megmutatván népeink az ígért földjét maga pedig visszaállott az Urhoz, hanem elvezesse hivatit az ígért földjére, ott éljen velük és közöttük sokáig s boldogan.

Még egyszer üdvözöljük Önt, forrón, öszintén, örömmel. Éljen!

Kassán, 1893. Szeptember 4-én. A kassai szállodások, vendéglősök, kávéosok és pinczerek egylete nevében:

Fritsch Vilmos,
elnök.

Tekintetes *Sziklay Sándor* urnak, (Budapestén.) A magyarosodás lelkes apostolának, T. *Ihász György* urnak, az én egykori várpalotai kedves tanítványomnak küldöm forró kézzsoritásonat s lelkemből fakadó üdvözetlemet.

Tolna-Szentlőrinczen, 1893 aug. 10. Mély tiszteltel, *Sántha Károly* evang. lelkes.

Tisztelt kartárs ur! Sajnálom, hogy betegeskedésem miatt személyesen részt nem vehetek azon gyűlekezeben, mely tudtommal első az országban; hogy kifejezhettem volna élő szavakkal; miszerint a Vendéglősök Lapja derek és páratlan szerkesztőjének *Ihász György* urnak egy részről a szaktan és a vendéglősök érdekében annyi éveken keresztül fáradhatlan ügy buzgalommal teljesített nehéz feladatának most már azon gyümölcsét élvezheti hogy egy magyar-tántorithatlan hazafiai érzelmeikkel müvelt vendéglősi társadalmat létesített, mely elismert tekintélyénél és szolidaritásánál fogva oly tényező képvisel, — hogy annak intenióit, hazafiságot mindenkor figyelembe veszik, s a legmagasabb helyen is elismerik. Már magában ezen elvitáztatlan ténynek létrehozatala körül szerzett munkásága a mélyen tisztelt szerkesztő urnak megérdemli, hogy minden magyarul érező polgár és különösen szaktárs az érdem koszorújának elismerésével adózzék.

Ezek után midőn még egyszer a meg tisztelt bizalom és megelékezésért legelsőntebb köszönetemet kifejezném, maradtam kiváló tisztelettel aláazatos szolgálja, Nagyvárad, 1893. szept. 2. *Kriszta Mátás*, vasuti vendéglős.

Igen tisztelt *Sziklay* ur. Becses sorai, mely által ama szerencsére juttatott, hogy engem *Ilász* György ur tiszteletére rendezendő ünepléyre meghívni szives volt igaz örömmre szolgált midőn uraságok egy ily férfúról nem feledkezhet meg ki 10 éven át a magyarosodás terrén úy fáradhatatlan ügy buzgalommal és kitartással küzdött, méltó az elismerésre és jól meg érdemi az elismerést. Én ugyanazon érzellemmel a magyarosodás, mellett voltam és fogok is maradni szerény személyem által szívemből üdvözlöm az ünnepeit. *Ilász* György barátomat és mindazon urakat, kik személyesen üdvözölni fogják az ő nemes hazafias cselekedeteit.

Székesfehérvár 29/8 1893 illő tisztelettel *Mojzer Ferencz*, főpinczér.

Tekintetes Elnök ur! és mélyen tisztelt szerkesztő ur! Ma midőn azon magasztos czélért küzdő „*Vendéglősök Lapja*“ 10 éves fennállását ünneplik, nem mulaszthatjuk el hogy habár tényleg legnagyobb sajnálatunkra nem vehetünk részt, de szellemileg mi is érezzük és méltán örvendünk azon, hogy az igen tisztelt *Ilász* György szerkesztő ur egy percze sem tért le a hazafiság utjáról, — hanem a mi édes nyelvünket nem csak ápolta de uton utfélen terjesztette.

Azért tehát szívünkbeli kívánjuk és óhajtuk, hogy ezután és viselje szívén drága hazánk nyelvének terjesztését. — **Éljen sokáig.**

A 10 éves jubileumra egybegyűlt t. kartárs urakat is szívünkbeli üdvözlölk.

Mély tisztelettel maradunk tek. elnök urnak *Kelt Békésádon* 1893. szeptember h 2-án. **Szente József** szoba pinczér, **Lukács Ferencz**, **Wagner Sándor** pinczér, **Sanns Lipót** főpinczér

Tekintetes szerkesztő ur! fogadjá tőlem, mint egyik a legreggibb előfizetője, becses lapja 10-ik évfordulója alkalmával tartandó megünnepléséhez legőszintébb üdvözlömet és szerencse kívánataimat.

Engedje a Mindenható, hogy iparunk virág zásához, úgy mint eddig minden erejét és tehetőségét — *jövőben kifejtse*, és még hosszú évek során működjön mindnyájunk örömére. Éljen soká, sokáig. Budapest, 1893. IX. 4-én tisztelője **Wassermann Jónás** vendéglős.

Kedves Gyurim! Fogadd baráti üdvözlömet s szerencse kívánataimat a „*Vend. Lapja*“ szerk. 10 éves jubilálása alkalmából!

Voltam szerencsés megismerkedhetni kedves s müvelt lelkű Nőddel, csak az jár, hogy nem előbb ismerkedtünk meg, jobban elteltek volna unalmas napjai! — Csókoltatom t. Nőd kezeit s a kis Sáríkadat s tisztelt téged igaz barátod. *Szabadsz* 1893. szept. 3. **Létmányi Miklós**.

Kedves barátom! Lapodnak tizedik évfordulója alkalmával fogadd minden jó kívánatni nyilvánítását. Adja az ég hogy a jövő tized meg sokkal sikerdusabban koronázza *fáradózsáidat*. Sajnálom miszerint az ünnepeken személyesen részt nem vehetek, de azért szellemileg azokkal kik szemtől szemben egészségedre poharat emelnek, azokkal kiáltom én is, az *Isten* sokáig éltesse. *Rozsnyó* 1/9 1893. szerető barátod **Mórocz Imre**, főpinczér.

Tekintetes *Sziklay* Sándor urnak Budapest. Legnagyobb sajnálatomra lekel mondanom azon kíváló szerencséről, hogy ama diszes társaságban részt vegyek, a mely egyik kitűnő barátom *Ilász* György ur érdemeit méltatja, de egyszersmint önmagát tiszteli meg midőn

a fáradhatlan szaklapíró, a hű szásló vivőt és az őznetlen jó barátot ünnepli, mert ha valaki mindezek szerényesítője: úgy bizonyára *Ilász* az.

Elmaradásomat, semmi egyébbel nem tudom indokolni mint azzal, hogy szeretett nőm fájdalom már 12 hete beteg és így üzletemet nem hagyhatom teljes n. magára. De legyenne meggyőződve, hogy szellemileg önök között leszek, hisz én is voltam valamikor annak a zászlonak *szalag tartója*, én is hordottam egy kis életető erőt abba a tölgy csemetébe, mely *Ilász* gondozása alatt hatalmas tölgy lett, és melynek árnyékában *azok fognak valamikor hűselni*, akiknek mig nem voltak rajta árnyéket terjesztő galyak nem mertek alája menni. Isten áldását kérve hazafias munkájukra, magamat jóindulatokba ajánlom. *Esztergom*, 1893. augusztus h 18-án. **Bokros Károly** szállodás.

Tekintetes *Sziklay* Sándor urnak Budapest. Örömet vennék részt ez ünnepeken, melyet Önök tisztelt szaktársaim *Ilász* György lapunk szerkesztőjének tiszteletére rendeznek. Legyenne meggyőződve, hogy én a magam részéről *Ilász* György szerkesztőnek által minden alkalom adtán hűrelettel éveknek követője vagyok, hogy az általa magasra emelt nemzeti színekben tündöklő lobogó hű követője maradok is. Hiszem, hogy megéjűtik azt az időt, midőn ezen elvek testté válnak s iparágunk az őt megillető becsülést s egyenjóságot a többi iparágakkal szemben elyeri. Ezt okvetlen elérjük akkor, ha iparunkat fejlesztjük, ha össze tartunk, ha iparunk minden egyes tagja magát lehetőleg műveli, de különösen műveli magát nemzeti irányban. A haladás nemzeti irányban könnyen léssen elérhető, ha különösen mi mint főnökök csak oly személyzetet veszünk fel, kik a magyar nyelvet szóban és írásban bírják. Így azok, kiket az Isten nem engedé magyaroknak születni, saját önfentartásuk érdekében nemzeti nyelvét rövid időn belül meg fogják tanulni, meg fogják szeretni, de meg fogják tanulni különösen akkor, ha hazánk határain belül élni óhajtanak. Mily kulturális missiót teljesítünk, hogy emelkedhetik keblünk önérettünk azon tudatban, hogy úgy mint bármely jó honpolgár mi is erőnköz mértem nemzetünk gyarapítani, evvel hazánk jövőjét s boldogságát emelni igyekszünk.

Nem lehetek Önök között uraim személyesen de ott leszek lelkileg.

Tudom hogy Önöket nem a jó pincze hozza össze, de összehozza a magasztos eszme, az elismerés, melyet *Ilász* György személyében megünnepleni fognak. Nemcsak Bachusnak, de a jótékonyaság Istennőjének is áldoznak majd. Engedjék meg tehát, hogy én is csekély anyagi erőmhöz képest 10 frtal hozzájárulhassak. Fordítsák ezen kis összeget bármire is, biztos vagyok, hogy nem az első nem az utolsó csep ez, mely a jót előmozdítani és iparunkat fejleszteni hivatva lesz. *Koryniczsa*, 1893. Aug. 30. Hazafistü üdvözlölettel, **Szász Károly** vendéglős.

Mélyen tisztelt *Ilász* ur! Ne legye rosz néven kérem, de személyesen elfoglaltságom miatt részben mint ifju, budapesti vendéglős, egy oly nagy szabású országos értekezletnek bankettjén ez ideig magamat méltónak nem tartom, de nem mulaszthatom el ez alkalommal, hogy őszinte kifejezést ne adják az ön jubileumára nézve mely lapjának 10 éves fennállását ugyan ez alkalommal ünnepli meg. Nem kérdezzük, hogy mi volt, de azt tud-

juk, hogy mi lett abból a lapból mely tíz év óta lobogtatja iparunk zászlóját, a mely zászlónak kibontója *Ilász* György. Fogadjá kérem érdemeit nagyra becsülésem, és kiváló tiszteletem őszinte nyilvánítását, a melyek után maradtam igaz barátja. *Budapest* 1893 aug. 30. **Dömötör Ignác** vendéglős.

Igen tisztelt Elnök ur! A midőn tisztelt barátom *Ilász* György ur mint a „*Vendéglősök lapja*“ szerkesztőjének tíz éves fenállási jubileumát megünneplő lakomájára megtisztelő meghívót — sajnálatomra, váratlanul jött elutazásom miatt — egész tisztelettel megköszönöm, — kérem t. elnök urat, hogy t. *Ilász* György urnak mint főszerkesztőnek — kinek e téren szerzett hervadhatlan érdemeit egy magam, mint méltóságos báró *Prónay* Adorján ur megbízom részéről is — szívvel méltányoljuk, és kérjük, hogy a főszerkesztőnek legjobb szerencsekívánatainkat átadni méltóztassék. Mélyen tisztelt elnök urnak. Budapesten, 1893. szeptember 3. alálatos szolgálja **Képes József**, úgy is mint méltóságos báró *Prónay* Adorján ur megbízottja.

Tek. *Ilász* György urnak (Budapest.) Minekután üzleti viszonyaim nem engedik, csakis a legnagyobb sajnálatomnak adok kifejezést, hogy iger tisztelt *Ilász* urat személyesen nem üdvözölhetem azon a nagy napon, melyen becses lapjának a „*Vendéglősök Lapja*“ 10 éves évfordulóját üli meg.

Fogadjá tőlem jelen soraim átadása alkalmával a legnagyobb szerencseim kívánataimat s adja az Isten, hogy ezen kitűzött pályáját szebb siker koronázza a jövőben s ajándékozza meg a teremtő számtalan oly derék hazafival a magyar hazát mint igen tisztelt *Ilász* György ur.

Isten éltesse sokáig!!!

Fogadjá tőlem jelen alkalommal ezen csekély hozzájárulásomat, melyet soraim átadása folytán *Sziklay* S. urhoz vagyok oly bátor átnyújtani.

Maradtam a legőszintébb tiszteletem s üdvözlömet kifejezése mellett

Miskolcz, 1893. szept. 12. **Miklós Mihály** főpinczér, a Főzi-féle sörcsarnokban.

Tekintetes *Sziklay* Sándor urnak, a jubiláris bizottság elnökének Budapesten.

Habár testben nem is, de lélekben önök közlő vagyok,

Mert törekvéseik hazánkra dicsőek és nagyok. **Éljen *Ilász* György!!!**

Székes-Fehérvár, 1893. Szeptember 4-én **Dr. Károlyi Nándor** ügyvéd.

Tekintetes *Sziklay* Sándor urnak (Budapest) Tisztelt Szaktárs ur! Tisztelettel kérem ezen késő válaszatot megengedni abba a reményben hogy személyesen fogom tiszteletmet tenni, és az igen tisztelt *Ilász* György ur ünnepeén részt venni, és személyesen hozzá fáradni, de meg hihusult tervem következtében fordulok oly későn ezen pár sorommal igen tisztelt kartárs urhoz, és kérem ezen itt mellékelt 5 forintot az ügyre vonatkozó kiadások fedezésére fordítani.

Az igen tisztelt *Ilász* György urnak legmelyebb tiszteletemet tessék átadni, azzal a kéréssel, hogy engedje meg, hogy személyesen nem jelentem meg az ünnepeit tiszteletére, de már az uton készen léven. Nőm hitelen bekövetkezett betegsége miatt ithonn kellett maradnom, és így csak is sajnálatommal fejezhetem ki, hogy az ünnepen és a vasuti vendéglősök kongresszusán részt venni nem tudok.

A mi kongresszust illeti, *miden határozatoknak alá velem magamat* és az általános nézetet osztom kartársaimmal. Maradok kiváló tisztelettel és hazafiai üdvözléssel. *Kis-Kapus. Entersz Károly.* vasuti vendéglős.

Kedves barátom! Fogadd tőlem is a holnapi napia legőszintébb üdvözlétemet!
Tudom, hogy ünnepeled — s szakunk meggyáságának ünnepe — alkalmával el lesz halmozva irásban és szavakban dicséretekkel, de a midőn ez történni fog, szerény-séged ne hajtsd pirt arcodba, mert mind-ama dicséret *nem éri föl eléggé tisztink s a magyarság körül szerzett érdemeidet!*

Ne haragudj, ha itt Kanizsán nem tudok érdekedben sikert elérni, de itt — kevés kivétellel — fásultak, s részben nemzetiségünk iránt idegenek szaktársaim. Majd rövid időn többit!

Nagy Kanizsán 1893. Szeptember 3-án
Hű hived: *Tivolt János*, kávéháztulajdonos.

Igen tisztelt Sziklay ur! A legmelegebb érdeklődés és rokonszervvel csatlakozom a „Vendéglősök Lapja” 1. évi szeptember 4-én tartandó tíz éves jubileumára megindult mozgalomhoz.

Azt a hazafias munkát, melyet e lap s az által egészen újonnan létrehozott szakbeli magyar irodalom megteremtője *Ihász György* e tíz éven át a vendéglős osztály ipari szakszerű és kulturális érdekei előmozdítására jelesül a hazafias szellem ápolására, és a magyarság érdekében végezt, csak az képes kellőleg méltányolni és elismerni, a ki e lap *eredménydús működését* annak megindulása, fennállása óta érdeklődő figyelemmel kísérte.

Nem mulasztatom el kifejezésem juttatni azon történeti tény, hogy *egytike vagyonoknak, kik e lapot már megindulása óta támogatásban részesítik.*

Mint a szatmári pinczér-egyletének akkori titkára tagtársaim részvételével a lap által kitűzött üdvös ipari és hazafias közművelődési irányelveket felkarolva, a kifejtett célok elérésére már saját körükben sikeres mozgalom indult meg, sőt a lapba beküldött felhívással az összes hazai tagtársaim közreműködésére lettek általam felhívva, —

Üdv! hála és méltó elismerés jutalmazza *Ihász Györgyöt*, a „Vendéglősök lapja” jubiláris szerkesztőjét hazafiai érdemeért!

A jubiláris ünnep fényének méltó emelésére ámbár körülményeim miatt személyesen jelen nem lehetek, de osztozom abban szellemileg s a jubiláris szerkesztő költség fedezésére én is öt forinttal hozzá járulni kívánok. Fogadják igen tisztelt szaktárs urszives meghívásáért s az ügyben kifejtett odaadó buzgalmaért őszinte hálás köszönetemet.

Szatmár. 1893. aug. 21 hazafiai üdvözléssel *Valkovics Sámuel*, szállodás a „Zöldfához” és a Szatmár-Németi pinczér-egylet elnöke.

Mindenek előtt rendkívül sajnálnak kell, hogy kifejezést adjak azon körülményért, hogy azon a magasos ünnepen, melynek hőse ön lesz, nem jelenhetek meg, hogy nem lehetek szemtanúja annak a lelkes ovációznak, a melyet az ön tiszteletére rendeznek. Pedig, mennyire szeretném látni a mint az örömtől sugárzó arccsal fordul hol ehhez, hol ahhoz. Sejttem, nem is, hanem tudom, hogy ön igazított lesz, vagy hogy úgy mondjam: lámpalázos! Szokatlan leszen önnek az a határtalan lelkesedés az az igaz odaadó ragaszkodás, az a méltán megérdemelt kitüntetés.

És milyen édes lesz, ha azokon a *batérok*on pihenhet majd! Behurjya a csillagástól elfáradt szemeit és sokat nagyon sokat fog látni;

Vissza képzeli magát 1883-ba, vissza képzeli magát atba a kis szobába, a hol az akkor még igénytelen kis lap, a mostani, általánosan elterjedt „Vendéglősök Lapja” megszületett; vizsgáljondol arra a sok küzdelemre, harcra, melyet a léfészt vívott és annak érdekeiért és miért? Hogy azt a tőkely oly magas fölére emelje, a mely már mi kívánni valót sem hagy hátra.

És ha már nem lehetek abban a kellemes helyzetbe, hogy szemtől szembe lehessenek önnel ha már nem szoríthatom meg magyarságra a kezét, ha már nem mondomat önnek személyesen a legfontosabb szerencse kívánataimat, — engedje meg legalább, hogy innen az ország széléről, oly messziről is azt kívánhassam önnek; éljen soká nagyon soká, a távolból is öleli igaz hiva *Breyer Lajos* (Sopron).

Sziklay Sándor urhoz, a jubileumai bizottságintéző elnökéhez még a következő szaktársak küldtek az ünnepélyhez üdvözlő sorokat:

Homay József szállodás (Halas.) *Acház* Ferenc főpinczér (Szabadka.) *Pengl* Ignác vendéglős (Komárom.) *Eble* János vendéglős (Magyar-Óvár.) *Tschida* József vendéglős (Hatvan.) *Garay* Sámuel szállodás (Marmarosziget.) ifj. *Haggenmacher* Henrik sörfőzőgyáros (Budaörf.) *Doleschal* Antalné vasuti vendéglős (Eiszekujvár.) *Langer* Lipót vendéglős (Tata.) *Gombár* János főpinczér (Veszeg.) *Marosi* Izidor kávé (Eger.) *Bevetség* Pál szállodás (Kecskemét.) *Kusler* Géza kávé (Győr.) *Knortzer* Frigyes (Nagy-Kanizsa.) *Lichtscheindl* Gyula vasuti vendéglős (Temesvár.) *Lenz* János vendéglős (Temesvár.) *Goda* Antal főpinczér (Bábolna.) *Édeskúty* L (Budapest.) *Scheffer* Imre vasuti vendéglős (Czegleg.) *Fehér* Domokos szállodás (Debreczen.) *Talabér* Ferenc kávé (Körmend.) A „szabadkai pinczér-egylet” (Szabadka.) *Lakner* Ferenc szállodás (Nyitra.) *Meixner* Mihály szállodás (Győr.) *Barabits* Lajos vendéglős (Salgó-Tarján.) *Keresztessy* Lajos szállodás (Szerencs.) *Dreisziger* Károly vendéglős (Pápa.) *Gulyás* Géza vendéglős (Pécel.) *Velő* István szállodás (Kapunvár.) *Kneffel* Ede szállodás (Kunfélegyháza.) *Dr. Preyer* Hugó ügyvéd (Budapest.) *Nieszner* József vendéglős (Pápa.) *Sárkány* Lajos szállodás (Szolnok.) *Hámedli* Ferenc vendéglős (Arad.) *Schnapek* József szállodás (Székely-Udvarhely.) *Kasch* Gusztáv szállodás (Szentcs.) *Molnár* Sándor vendéglős (Stoósztűrdő.) *Goda* István szállodás (Csongrád.) *Seper* István szállodás (Miskolcz.) *Palugay* Károly szállodás (Pozsony.) *Kaszás* István kávé (Tata-Tóváros.) *Kiss* Ernő szállodás (Módos.) *Novothy* Lajos vendéglős (Arad.) *Witmann* Károly (Arad.) *Bogenrieder* József szállodás (Nagy-Kanizsa.) *Pollák* fivérek kávé (Pápa.)

Utóhangok a Jubileumhoz

Irta: Egy jóbarát.

Elhangzott a végső akkord,
Kioltva a lámpa fénye,
Üressé lett a nagy terem,
Az ünnepélynek már vége.

A vendégcsereg távozott,
Sötét a tér minden felé,
Egyedül bolygom már csak itt . . .
A „Germán” szellem szól felém:

„Hű a dicvégy s cőre az,
Ki nagy eszméért lelkesül,
Feledés csak soisa jónak! . . .
— Végzi szavát és menekül.

A terem sarkán fény dereng,
— A sötét szellem távozik —
S helyében felül *Génus*,
Szava felém eképp hangzik:

„Nem dőre az, ki működik,
S szolgál *szent ügyet és hazát*;
Ily embert, áld jelen s jövő:
Mégaldom hát én is *Ihász*!” . . .

S a jó szellem mondott szava,
Kárpától zeng át Ádrián;
S a nemzet halátja köve:
Nevedez barátunk *Ihász*!!

A jubiláns kitüntetései.

Ihász Györgyöt nemcsak a leirt ünnepek alkalmával polgártársai részéről megnyilatkozott ovatóik vették körül, hanem számos, reá nézve örökre feledhetetlen gyöngéd kitüntetésekérték.

Mint az ünnepek leírásánál már említettük, *Ihász* tisztelői, az ünnepet, tudtán kívül egy sikerült arckép után olajfestésű arcképével lepték meg, a melynek költségeit adakozás útján szedte össze a rendező bizottság s az *Ihász* tisztelőinek száma oly nagy volt, hogy a bizottság a begyűlt pénzből nem csak az arcképet s annak díszes keretét készíthette el, hanem még szép összeg maradvány fenn, a bizottság ez összegből díszes zseborát s aranyláncot vásárolt, melyet a bizottság három tagjajelenlétében *Sziklay* bizottági elnök az ünnepek utáni napon nyújtott át, a mélyen meghatótt *Ihásznak*.

A gratulánsok között volt *Paulics* József közvetítő intézet tulajdonosa is, akit szembaja akadályozott, hogy az ünnepeken meg nem jelenhetett;

Louis Francois pedig, hogy jó barátai körében az ünnepség nyolczadát is megülhesse, 10 üveg valódi francia pezsgővel lepte meg a jubiláris szerkesztőt. és *Szemányi* Ferenc, a pécsbaranyi borászati iroda főnöke, kitűnő borokkal lepte meg *Ihászt*.

Nem hagyhatja érintetlenül még a sok oldalulag megtisztelt jubiláris *Papp* Emil vendéglősnek, aki nem csak izletes étket és tiszta italai által, hanem különösen a teremnek feldiszi-tésével s a kiszolgálás feletti pontos felügyeletével, a közönség méltó elismerését vívta ki, köszönetet mondani. E sorokat *Ihász* György ur kívánatára a legkétségessébb örömmel teszi közzé.

A jubileumot rendezett bizottság.

Szálloda.

Gyöngyösön egy legjobb hirműnek örvendő, nagy területű, jó karban lévő berendezett szálloda, 8 vendégszobával, étterem, kávéház, korema, istállók s több mellékhelyiségekkel, a tulajdonos elfröhaladott kora miatt kedvező feltételek mellett eladó. Bővebbet a kiadóhivatal.

Eladó vendéglő-üzlet.

Kőbányán egy igen látogatott vendéglői üzlet tekepályával együtt **eladó.** Olcsó házbér. Bővebbet a „**Vendéglősök orsz. közvetítő intézete**“ (Budapest IV., zöldfa-utca 18. sz.) ad.

Keresztessi Lajos

nagyszállodája Szerencsen.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönséget értesíteni, hogy szállodámat a közönség magas igényeinek teljesen megfelelőleg, a villamos világítással is berendeztem, úgy, hogy a vidéki hasonmű üzletek között az első helyet foglalhatja el.

Szállodámban a legjobb és legolcsóbb kiszolgálást találja a n. é. közönség.

Tömeges látogatást kér

Keresztessi Lajos
szállodás, Szerencsen.

NEHÉZ KÖR

(epilepsia)

visszaesés nélkül gyógyítható. A tudomány ezen csodálatos vívmányát ezek igazolják. — kimerítő értesítések választékkal ellátva

„Office Sanitas“ Paris
30, Faubourg Montmartre cím alatt
intézendők.

Legjobb védőszer járványos betegségek ellen!

Előmozdítja az emésztést, köhögési ingert enyhíti

Olcsó árak.

Deirások ingyen.

Főraktár: Budapest, V. ker. Lipót-körút 21. sz
Igazgatóság: Bad RADEIN, Styria.

Legfinomabb kivitelű

Palaczk söröket

csak a **Dreher-féle sörfőzde**ből szállít szilárd és pontos eszközés mellett

Karner Samu

sörszállító.

Pinczék s töltőraktár Kőbányán,
Budapest mellett.

Arjegyzekek kívánatra bérmentve.

BOR ELADÁS.

Kitűnő szép színű és kellemes, többször lehűzött, valódi nehéz hegyi borból eladó m. e.

150 hektoliter 1889. évi saját termésű pécenyebor, 120 hektoliter 1890. évi ugyanaz.

A bor megtekinthető az alólirt, miskolci pinczejében és nála az arak is megtekinthető.

Miskolcz, szept. 7. 1893.

Lichtenstein József
bortermelő Miskolczon.

Gróf Andrássy Géza

parnói uradalmából

GERBER ULRICH

SAJTGYÁROS

Tussa-Ujfalu, u. p. Parnó

(Zemplénmegye).

szétküld bérmentve bármelyik postaállomásra utárvét mellett **l-söröndü magyar ementhali sajt**, 5 kgros posta-csomag 4 frt 70 krért. **l-söröndü magyar félementhalisajt** 5 kgros postacsomag 4 frt 10 krért. **l-söröndü magyar groji sajt** 5 kgros postacsomag 3 frt 70 krért. **l-söröndü magyar trappista sajt** 1—1½ kilós kerekben, 5 kgros postacsomag 3 frt 70 krért. — Nagybani vevőknek megfelelő árendmény.

Sürgönczím: „Gerber, Parnó“.

Eladó kávéházak.

Gyönyörű nagy **kávéház-helyiség** Budapest legélénkebb forgalmu utján legjobb feltételek mellett 1894. **bérbeadandó.** — Továbbá egy igen jó kávéház betegség miatt átadó. — Levélbeli kérdések kéretnek: **Buttula Antal**, „Unio“ kávéház, VII., dohány-utca 56. szám alatt.

Hirdetmény.

A Csongrádi Polgári-Kör a város központján fekvő helyiségébe egy oly vendéglőt óhajt megnyerni, aki a társalgó termet is hajlandó bebutorozni. A helyiség, a kör számára fenntartott **olvasó-szobán** és **társalgó-termen** kívül, egy nyitott **utcai koremből, konyha, 3 szoba, kamra** és **pinczéből** áll. Ezenfelül az árnyékos fakkal és lugosokkal telt udvarikert, Csongrádon pártatlan és egyetlen nyári helyiséget képez. A vendéglői állás f. évi szeptember hó végén foglalandó el s az ajánlatok szeptember 20-ig benyújtandók. A közelebbi feltételek iránt Csongrádon **Szoboda Ferenc** elnöknel szereshetni tájékoztatást. —

Csemegeszőllő.

FEHÉR ÉS PIROS GYÖNGYSZŐLLŐ.

5 kilogrammos kosárban csomagolva **1 frt 60 krért.** bérmentesen minden posta állomásra szállítva kapható.

Heim Ferencz

SZŐLLŐBIRTOKOSNÁL

NAGY-SZENT-MIKLÓSON.

KAZAL IMRE

CZIM- és CZIMER-FESTÉSZ, ÉRCZFÉNYEZŐ és MÁZOLÓ
BUDAPESTEN,
VIII. ker., Rókk Szilárd-utca 38. sz.

ELVÁLLAL

a fent nevezett szakmába vágó, mindennemű munkákat
vidékre is,

valamint

templomi-munkáknál aranyozást,
márvány-utánzást és régi festményeknek tisztítását
a legjutányosabb árak mellett.

TARCSA FÜRDOBEN

a gyógytérren levő nyári élekezde a jövő idény
kezdetével több évre bérbe adatik, igen jutányos
feltételek mellett.

Mindennemű felvilágosítással a fürdő igazga-
tóság (TARCSA, Vas-megye) szolgál.

Fontos!

sérvben szenvedőknek.

Ajánlom saját készítményű sérvkötőimet, ortho-pádiai készülé-
keimet, valamint a betegápoláshoz szükséges mindennemű kötelék-
kelméket a legjutányosabb árakon:

1 amerikai ruganyos sérvkötő egyoldalú 4 frt 50 kétoldalú 7 frt 50-ig.
1 francia acélrugóval sérvkötő egyoldalú 2 frt 50 kétoldalú 5 frt.ig.
1 francia acélrugóval sérvkötő egyoldalú 5 forint kétoldalú 8 frt.ig.

Nagy raktár haskötőkből, köldök-sérvkötőkből, görcsér-haris-
nyák, egyenestartókból, irrigateurokból, sebfeckendőkől, szarvasbőr-
nadrágok, takarók- s vánkosokból, valamint minden é s szakba vágó
czikkekből.

Legkitünőbb pincézértáskák

nagy raktára jutányos árban.

MOLNÁR VILMOS

sérvkötő és kesztyűgyárosnál

Budapest, Károly-körút 19. szám

(báró Orczy-ház).

Klász György

fényképészeti műintézet

Budapest,

V. ker., hatvani-utca 18-ik szám.

Elvállal mindennemű fényképi fel-
vételeket, többszörítésekét gépek-
ből, iparmű- és tantárgyakról, stb.
Photolithographia, cinkographia, fénynyomat,
autographia, fénymasolat.

PAPRIKA.

Paprika legfinomabb ...	100 kiló	98.— frt
Debreczeni kolbász... ..	"	72.— "
Paprika kolbászka	pár	8.— "
Tarhonya tojásos	kiló	32.— "
Vöröshagyma	"	—.— "
Fokhagyma	"	—.— "
Zöldség vastag legszobb ...	csom.	—.— "
Uj krumpli	"	8.— "

BENISCH S. J. Szegeden.

HABITS ANTAL

hangszerész, különleges czimbalomkészítő

Budapest, VII., Erssébet-körút 42.

Ajánlja a n. érd. közönségnek saját gyárt-
mányu hangszereit, különösen pedig nagy gondal és
szakértelemmel készített erős- és tiszta hangu

czimbalmaid,

a legjutányosabb árban.

Javítások és hangolások elfogadtatnak. Vidéki
megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

BORHEGYI F.

ezelőtt Lápossy F. és társa

palackozott bor, pezsgő, likőr, cognac, rum és tea főraktára

BUDAPESTEN,

Gizella-tér 1. szám (Haas-palota)

Ajánlja a legjobb

francia és magyar pezsgőket, cognacot és likőröket
gyári árakon.

Belföldi borait az első hirneves bortermelőktől a
legjutányosabb áron szolgáltatja.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Minden borkezeléshez szükségelt anya-
gok és pedig vízahólyag, borzamat (Wein
bouquet), borderítő por (Klärungspulver),
ugy porok a bor savanyúságának megszü-
ntetésére; továbbá tökéletesen ártalmatlan
borfestékek, glicerín, gelatin, kénlaposkák,
nemkülönbön parafa dugók és palackokra
való czincspékék (Kapseln) a legjobb minő-
ségben és legdúsabban kaphatók:

WATTERICH ARNOLD

ír kereskedésében

Budapest, Dohány-utca I. sz. alatt.

A nagykanizsai polgári-egylet

1893. év november hó 1-től több évre bérbeadja a Sugár-utczában levő díszes helyiségeit, melyek a következő részekből állanak:

1. Díszes emeleti nagy terem, előcsarnokkal, női- és férfi-ruhatárakkal, öltöző szobákkal, páholyokkal és karzatokkal. A nagy terem a budapesti VI.—VII. kerületi polgári kör nagytermével nagyságra és formára hasonló és színházi-, műkedvelői-előadások, élite-bálok, estélyek és bankettek tartására használtatik.

2. Ugyanilyen nagyságu földszinti terem, mely nyári étterem, vagy nyári kávéházi helyiségül alkalmas, amennyiben közvetlen összeköttetésben áll az egylet 1. kat. hold területü, árnyas fákkal beültetett, parkérozott kertjével, mely a város kizárólagos nyári mulató helyisége.

3. Földszinti díszes étterem, előcsarnokkal és hátsó mellékhelyiséggel.

4. Az üzletnek megfelelő nagy konyha éléskamarák, amerikai jégpince, kerti jégverem, faház, mosókonyha és mellékhelyiségek.

5. A bérlet kényelmes lakása, mely 2 utcai- és 3 udvari-szobából áll.

6. Tágas pincék.

Ezen helyiségeknek kívül az egylet saját tagjainak használatára szolgál: 1. az emeleti kis terem, 2. billiárd,

3. társalgó, 4. olvasó-terem, 5. ruhatár.

Az egylet háza a 20 ezer lakossal bíró város központján áll. Az egylet tagjainak száma 300.

A bérlet az egyleti klub helyiségek kezelése is illeti s a kártya, billiárd és sakk-játékok után járó díjakat saját javára szedi. Ezekkel szemben kötelessége a helyiségeket világítani, fűteni, tisztogatni és rendben tartani.

Az egylet a fent elsorolt termeit és kerthelyiségét már butorizzattal és felszereléssel ellátta s ezek a bérletnek feltárlilag használatra átadatnak.

Ezen üzlet bérbeadására a polgári-egylet elnöksége 1893. évi október hó 1-ső nagjának délelőt ti 10 órájára az egylet társalgó termében szóbeli és zárt árverést hirdet.

A beérkezett ajánlatokat melyekben a bórösszeg és a bérleti időtartam számokkal és betűkkel kiteendő, -- az egylet választmánya fogja tárgyalni s az elfogadott ajánlat benyújtójával a szerződést megkötöti.

A szerződés részletes feltételei és egyéb felvilágosítások megszerelhetők az egylet elnökénél, Dr. Bentzük Ferenc ügyvéd urnál Nagy-Kanizsa, (Teleky-utca 433. sz.)

328.

A nagy-kanizsai polgári-egylet elnöksége.

Bérleti hirdetmény.

„Az Európa szálloda Kassán“

mint 1-ső rangu, a legmagasabb igényeknek megfelelő, fényes úberendezésű jelenleg házilag kezelt szálloda, szakavatott, megbízható vállalkozóknak hosszabb évsorra minden üzleti felszereléssel azonnal adatik bérbé.

A szálloda a vasúti indóházától a gyönyörű Széchenyi parkon keresztül vezető 2 percznyi sétátávolságra, a Malom- és Barkóczy-utca sarkán fekszik, a honnan a város közepe (nagytemplomter) 2 percznyi sétával elérhető.

Gyönyörű és egészséges fokése miatt — közvetlen a Széchenyi városi-park mellett az Európa szálloda fényesen berendezett 40 szobával, szép étterem és világos elegáns kávéházi helyiségeivel a t. ez. utazóközönségnek nem csak kellemes, esendés otthont, de minden csak kívánható kényelmet is nyújt.

Bérleti feltételek a vállalkozóknak igen kedvezőek; tudtul adom azonban, hogy csak teljesen megbízható szakértő és adósságment vállalkozókkal értekeztetik. — A kik legalább 10,000 frt tulajdon készpénztökét kimutathatnak. Csakis olyan vállalkozók hivatnak fel, hogy forduljanak melébb a szálloda-tulajdonosnak aláírt megbízottjához.

Demeter Titus,

h. ügyvéd.

Kassán

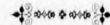
Forgács-utca 8. sz.

Borszéki borviz

a continens legjobb és leghíresebb természetes szénsavdus

savanyuvize

Borral keverve a legkellemesebb üdítő ital, a borszinét nem változtatja.

Kapható minden fűszerkereskedésben.

Vezérügynökség:

KOVÁCS ÉS MEZEY

thea és rum nagykereskedők,

Budapesten, Kerepe-i-ut 6-ik szám.

Szálloda eladás.

Nagy-Kanizsán (Zala megye) az első rangu „**Arany szarvas**“ szálloda

mely magában foglal diszes **kávéházkt**-, **ét-és táncztermet**, **nyári mulató kertet**

28 lakó szobát,

megfelelő üzleti **helyiségeket**, személyzeti lakást, valamint tágas **udvart**, istállókat és raktárokat — **szabad kézből eladó.**

Megjegyeztetik, hogy az üzlet jelenleg **7000 ft évi bérösszegért 1905-ik évig bére van adva**, s az eladást a tulajdonos **csak is ennek fentartásával eszközölheti.**

Nincs kizárva azonban annak a lehetősége sem, hogy a **bérlő az üzletet egyezség útján átadja.**

Bővebb felvilágosítást **Knortzer Frigyes** tulajdonos nyújt. (Alkusz melőztetik.)

SZÁLLODA BÉRBEADÁS.

Miskolcz város tulajdonához tartozó s jelenleg egészben újra építés alatt levő

„**Korona**“-szálloda

jövő 1894. évi szeptember hó 1-től számítandó tizenkét évre, e f. évi október hó 7-ik napján d. e. 10 órakor hivatalomban tartandó zárt ajánlati tárgyalás útján tartandó árverésen bére fog adatni.

Kikiáltási ár egy évre 12,500, — tizenkétezerötszáz forint.

A bérleni szándékoók felhivatnak, miszerint az árverési feltételeknek megfelelő zárt ajánlataikat az árverés megkezdése előtti időig aláírott kezeikhez adják be.

Az árverési feltételek a közigazgatási irodában, az építési tervek a mérnöki hivatalban tekinthetők meg.

Ezen diszesen újra épített a város főutczáján levő szállodában lesz 31 vendégszoba, vendéglői lakásul 4 szoba, nagy redoutszerű tánczterem, étterem, kávéház, sör, bor-kiméresi helyiség és étköző tágas udvar. — 26 lóra való istálló és egyéb mellékhelyiségek.

Kelt Miskolczon, 1893. évi szeptember 6.

Soltész Nagy Kálmán
polgármester.

Kösziklából fakadó kristálytisza VÉGHLESI

„**VERA**“ FORRÁS

Hazánk igen kedvelt szénsavdús savanyúvize.

Hathatos szer az emésztési zavaroknál.

Borral vegyítve kellemes, savanykás izü és tiszta üdítő-italt képez

a bort nem festi

a miért a nagyérdemü közönség **fröccs** gyanánt nagyon kedveli, s e végből a vendéglős urak igen felkarolták

Legujabb orvosi bizonylat a VERA FORRÁS-ról

A végbleisi „**VERA**“-forrás vizét, ugy a nyilvános gyermek-gyógyintézetemben, mint a magán-gyakorlatomban: az **emésztési és légzési szervek**, nemkülömben a **vizelési bantalmak**, úgyszintén az **angolkór** és **vérszegénységben** szenvedő gyermekeknel évek óta sikerrel használok. Általában a gyermekek e vizet szivesen isszák s minthogy az anyagcsérét denkíti, s így a **szervezetet erősíti**, azt nemcsak beteg, de egészséges gyermekeknek és amennyiben, mint tisztán **forrásvíz** a **trachyt-sziklából** nyeretki; tiszta ivóvíz hiányában, vagy járvány alatt rendes használatra különösen ajánlom. Budapestén, 1896. március hó 25-én. **Dr. Kövér Kálmán** gyermek-gyógyász.

Kapható minden gyógyszerárban, füszerkereskedésben és vendéglőben. — Főraktár:

VII., Erzsébet-körut 56.

Tiszta vér az egészség.

Titkos betegségek, sömör, kiütések, halványás általános lankadság, gyönösgőség eltűnnek, egészséges vér mellett. Biztosítjuk a gyökeres eredményt, a mi módszerünk használata mellett.

Tudakozódásoknál válaszbélyegek melléklendők.

„Office Sanitas“ Paris
30. Fauborg Montmartre.

Eladó szálloda.

Erdélyben, megye székhelyén, egy jó menetü **szálloda** (Hotel) **szabad kézből eladó**, czim a kiadóhivatalban.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
legtisztább égvényes
SAVANYU-KÚT

Sörtelepeket

óhajt felállítani az orsz. minden nagyobb városában egyik hazai hírneves sörfőzödénk. Erre pályázók forduljanak **Dratsay Lajos** úrhoz Aradon.

SZEMÁNYI FERENCZ

Pécs-Baranyavármegye törvényszékileg bejegyzett borászati irodája.

Van szerencsém a nagy közönségnek becses tudomására adni, miszerint borászati irodánkban **több ezerekre menő hectoliter különféle borok vannak újra maguktól a termelőktől** eladásra bejelentve **93 pinczéből**. Ezen eladásra szánt borok a termelők piaczejében mind megvizsgáltattak (borászati uton) és azok tiszta, jó és természetes boroknak ismertettek.

Borászati irodánknak nem lévén más czélja, minthogy a nagy fogyasztó közönség ez **uton szerezhesse be maának magától a termelőtől borszükségeit**, valamint biztosítant óhajtjuk (a világ előtt) **baranyamegyei és pécsi terméii boraink jó hírnevét és még, hogy a nagy fogyasztó közönség ez uton juthasson igazán tiszta, jó, természetes, olesó és hamisítlan borokhoz**. Igaz feladatunk nehéz! Különösen a mostani viszonyok közepett, de kitartásunk és páratlan odaadó kiszolgáltatásunk következtében **már is bámulatos eredményt ért el borászati irodánk**, mert a nagy fogyasztó közönség **országszerte** ez általunk jól felfogott közös érdekü intézményünket támogatásával olyannyira magáénak ismerte, miszerint **borászati intézményünk erkölcsi oldala is elismertetett**.

Az eladásra bejelentett borok részletezve a következők:

1. **Baranya délnyugati vidéki fehér asztali borok** hectónként **18, 20, 22** forintig. — 2. **Baranya délnyugati vidéki fehér asztali borok** hectónként **17, 20** frtig. — 3. **Pécsi terméii finom jó fehér asztali borok** hectónként **24, 26, 28** frtig. — 4. **Pécsi fajborok, pecsenye borok**, valamint **szenmiklósi, szilvási** 1879. évtől 1886. évigi termékek hectónként **30, 36, 40, 42** frtig. — 5. **Jó minőségü siller borok** hectónként **15, 16, 18, 20** frtig. — 6. **Villányi** és ezen heglánczból származó **vörös borok** hectónként **18, 20, 22, 24, 26, 28** forintig. — 7. **Régi villányi, kövesdi kitünőségek vöröborokban** hectónként **30, 36, 40, 45** frtig. Végül megemlítjük, miszerint vidékünkön igen jó és finom **törköny és szilvapálinka** is kapható a termelőktől nagyobb mennyiségben és kicsinyben; nagyban **törköly-pálinka** hectónként **40** frtért, **szilvapálinka** pedig hectónként **60** frtért. Az eladás kicsinyben és nagyban a világ bármely részére is eszközöltetik kívánatra, a borok elküldéséhez **hordókat is adunk**, melyek olcsón számíttatnak és a mélyeket esetleg a **fölszámított árban bérmentve vissza is fogadunk**.

Megrendelések, úgy minden egyéb levelezések a borászati irodához: **Pécsett, gyár-utca 9. szám, Szemányi Ferenczhez** intézendők. A megrendelt borok az iroda által legszigorúbb ellenőrzés mellett küldetnek el a megrendelőknél utánvét mellett. Ezek után kérjük a **nagyon tisztelt borfogyasztó közönséget, közös érdekü lelkiismeretes, tiszta és a maga nemében páratlan intézményünket becses támogatásával megajándékozni**, valamint egész bizalommal felénk fordulni sziveskednének

Teljes tisztelettel **Szemányi Ferencz**, borász.

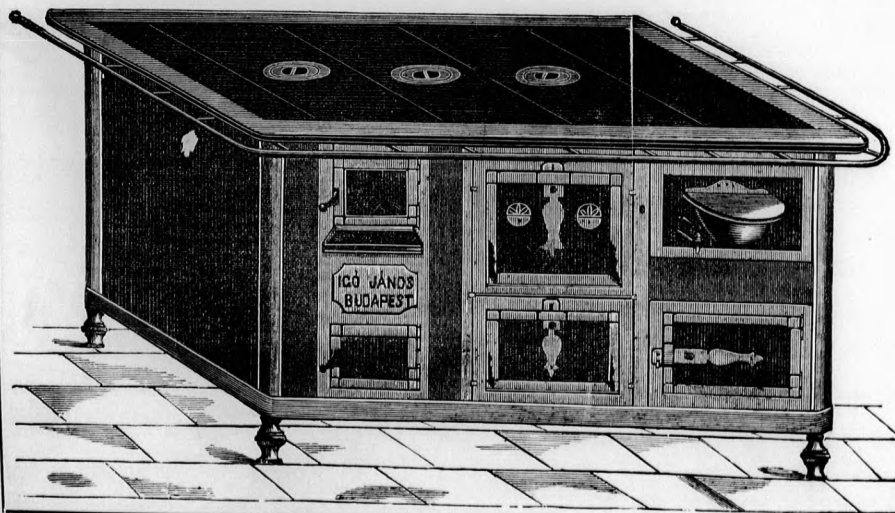
IGÓ JÁNOS

épület és műlakatos, takaréktűzhely Készítő.

BUDAPEST, VIII-ik kerület,

Hunyadi-utca 41-ik szám.

(saját házában.)

a vendéglősök, kávéosok
magánházak számára
raktáron tart és készít
minden alaku legjobb

takarék-
tűzhelyeket.

Mintarajzokkal ellá-
tott árjegyzékek kívá-
natra ingyen küldet-
nek.